

Programiranje procesora FRISC

Prijenos stogom

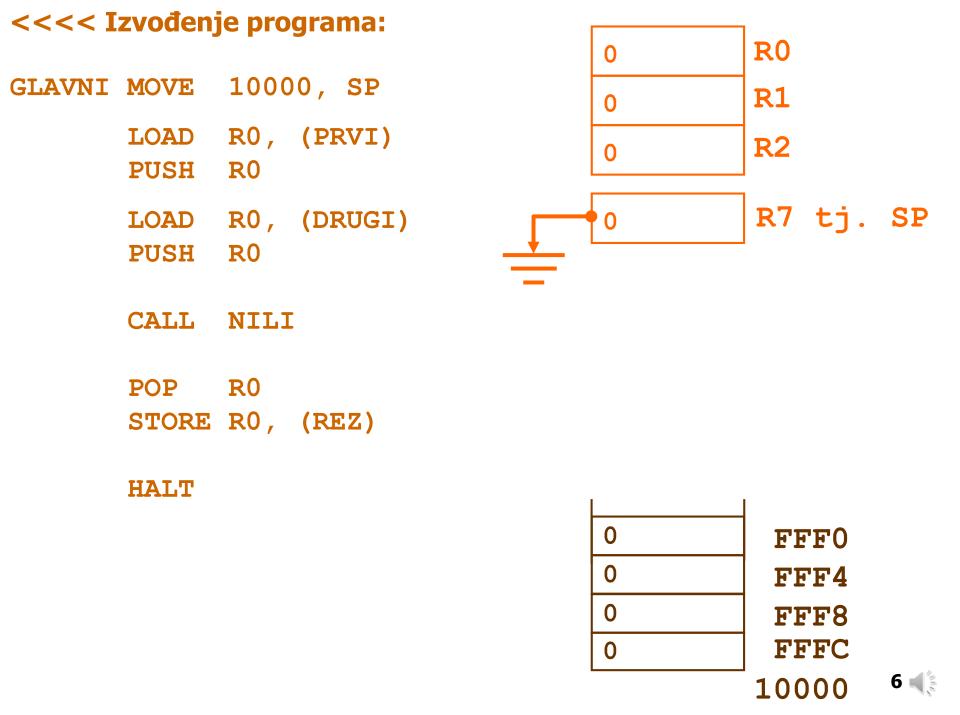
- Pozivatelj prije poziva mora staviti argumente na stog
 - Oprez: naredba CALL stavlja povratnu adresu na stog
- Potprogram polazi od pretpostavke da su na stogu ispod povratne adrese argumenti i koristi ih pri izračunavanju rezultata (kako?)
- Potprogram mora staviti rezultat na stog (kako?)
 - Oprez: naredba RET uzima s vrha stoga povratnu adresu
- Pozivatelj, nakon povratka iz potprograma, pretpostavlja da se na vrhu stoga nalaze rezultati koje uzima sa stoga i koristi ih

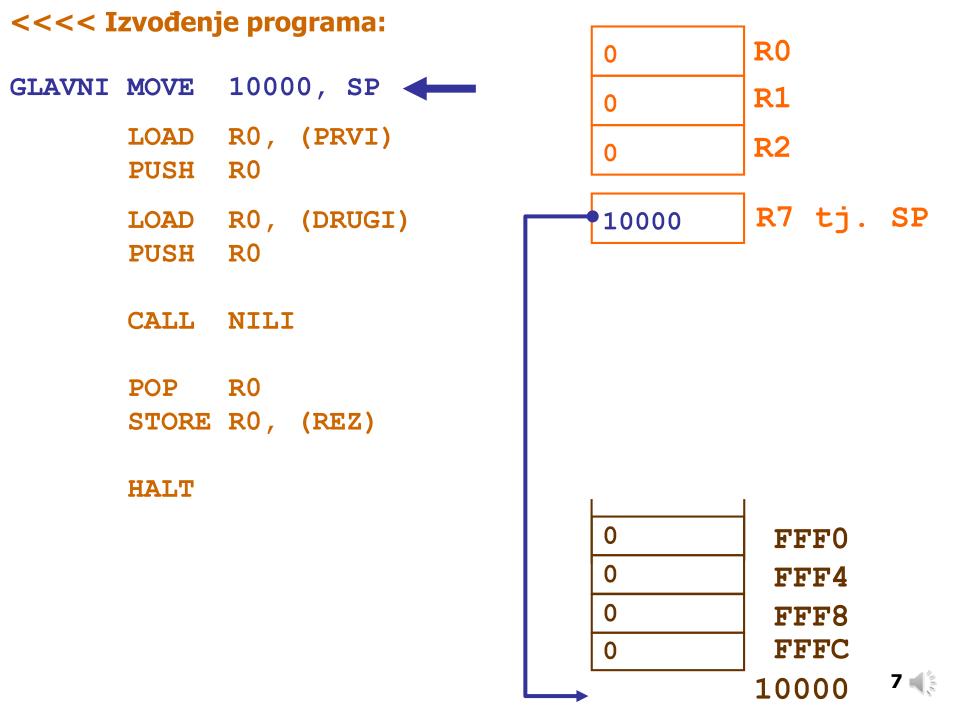
- Problem je povratna adresa koja se automatski stavlja i uzima na stog naredbama CALL i RET.
- Ova povratna adresa:
 - smeta dohvatu argumenata sa stoga
 - smeta stavljanju rezultata na stog
- Ispravno baratanje sa stogom moguće je na više načina, ali treba poznavati kako radi stog i naredbe CALL i RET

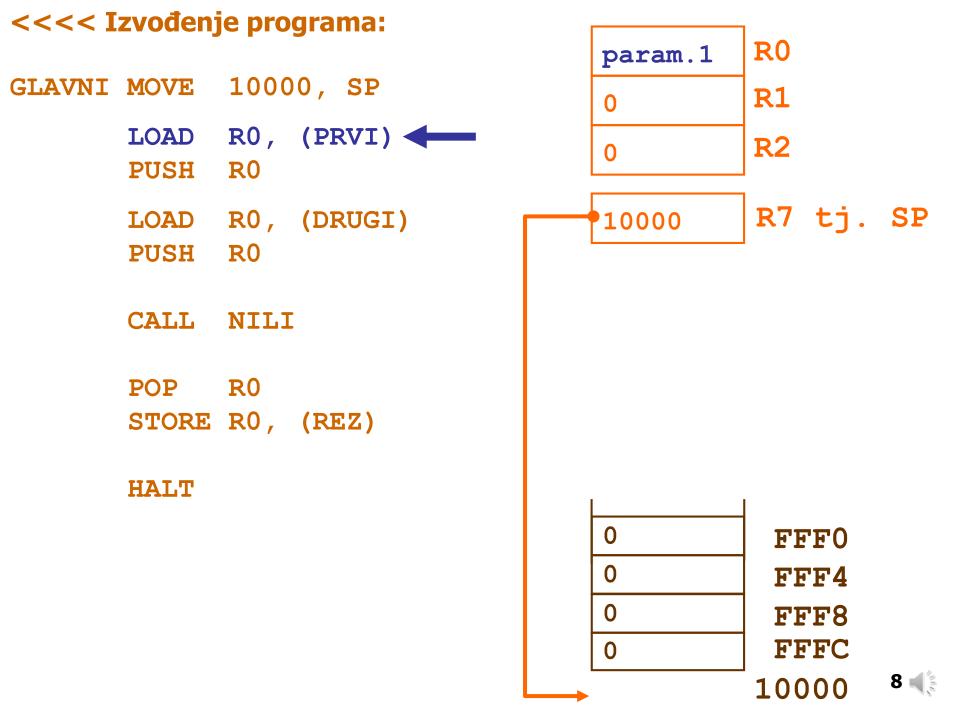
Napisati potprogram koji izračunava logičku operaciju NILI. Parametri i rezultat se prenose stogom. Glavni program iz memorije učitava dva podatka za koje računa NILI (pomoću potprograma) i rezultat sprema natrag u memoriju.

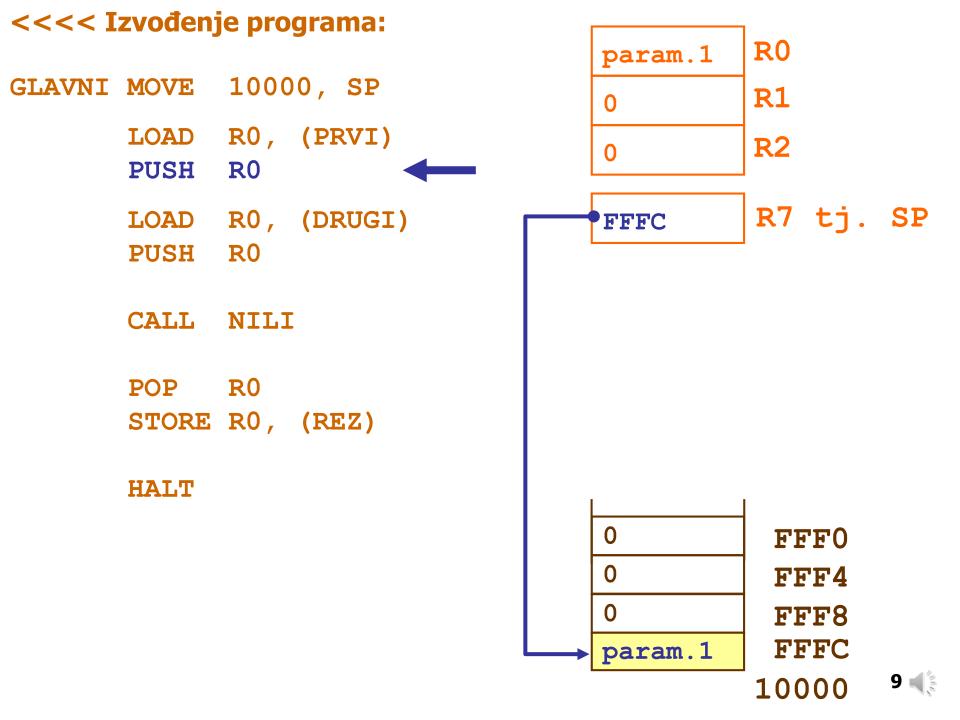
Rješenje:

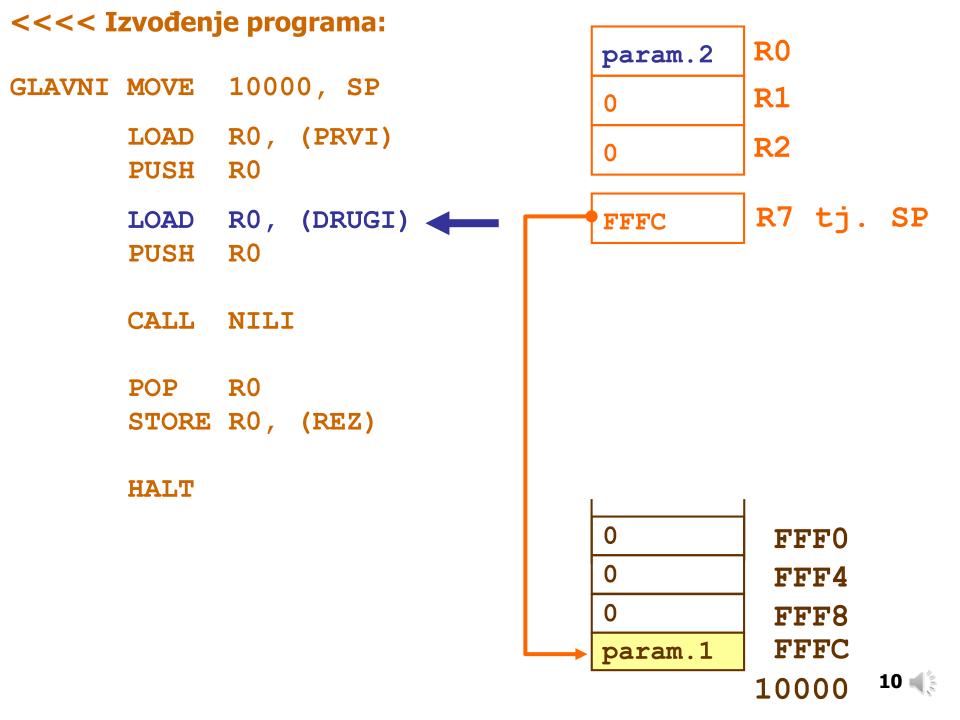
- U ovom rješenju potprogram mijenja registre R0, R1 i R2, ali ne čuva njihove vrijednosti (LOŠE!!!)
- Kasnije ćemo pokazati bolje rješenje (ovo je samo primjer kako se može zaobići povratna adresa pri slanju parametara i povratu rezultata)

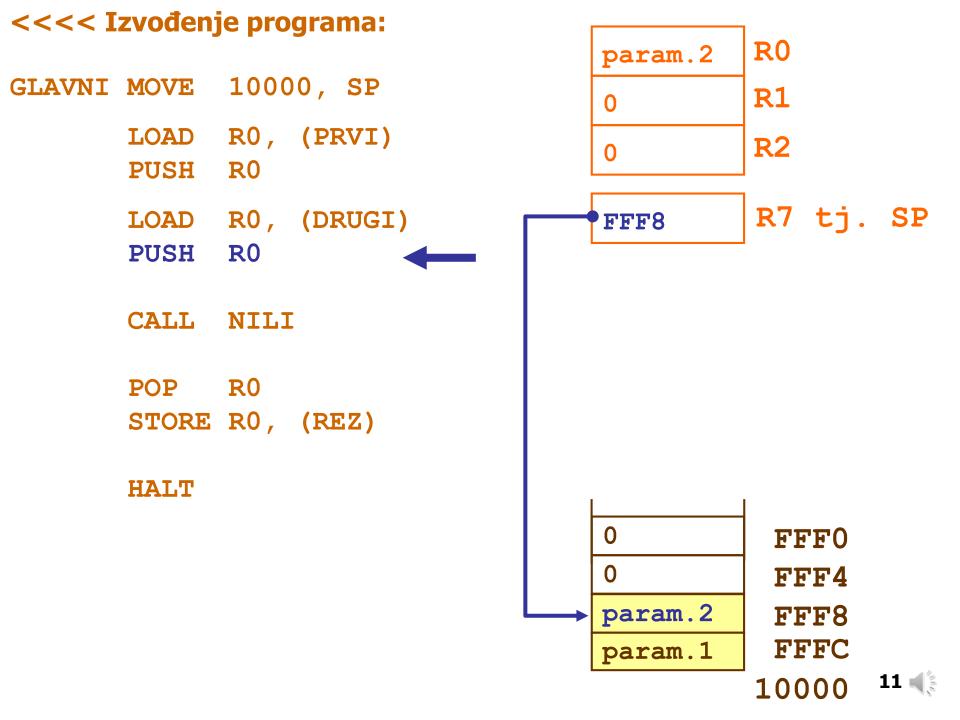

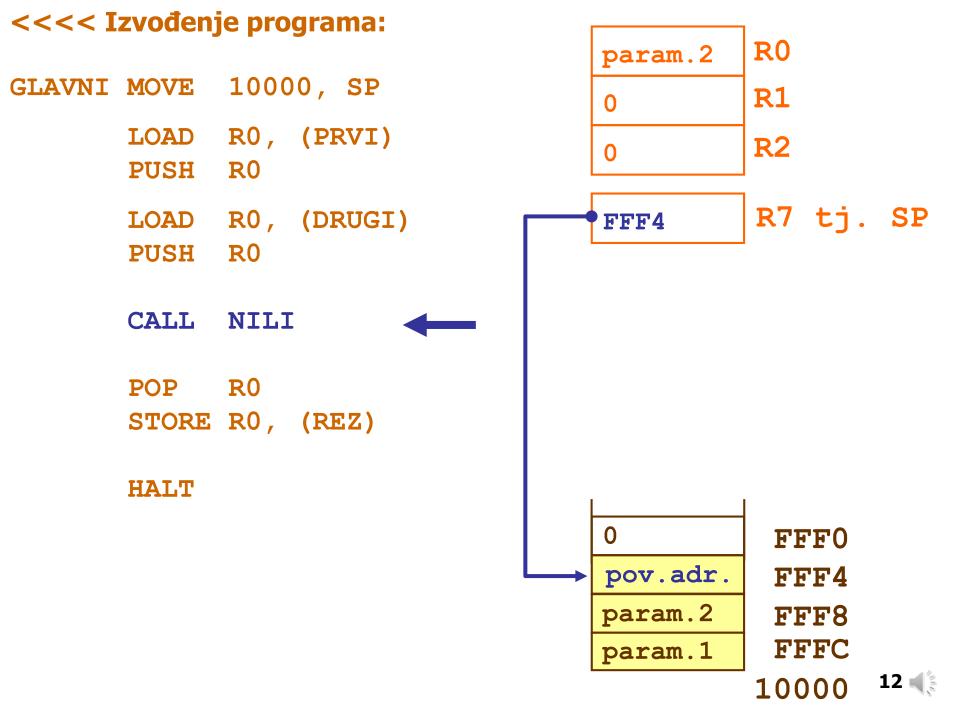

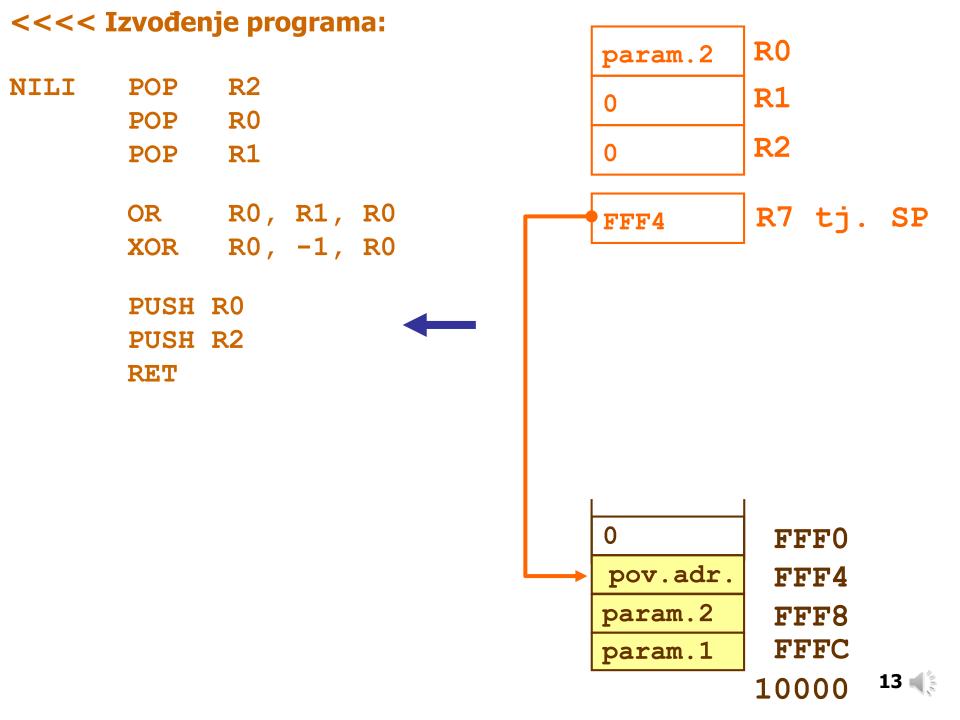

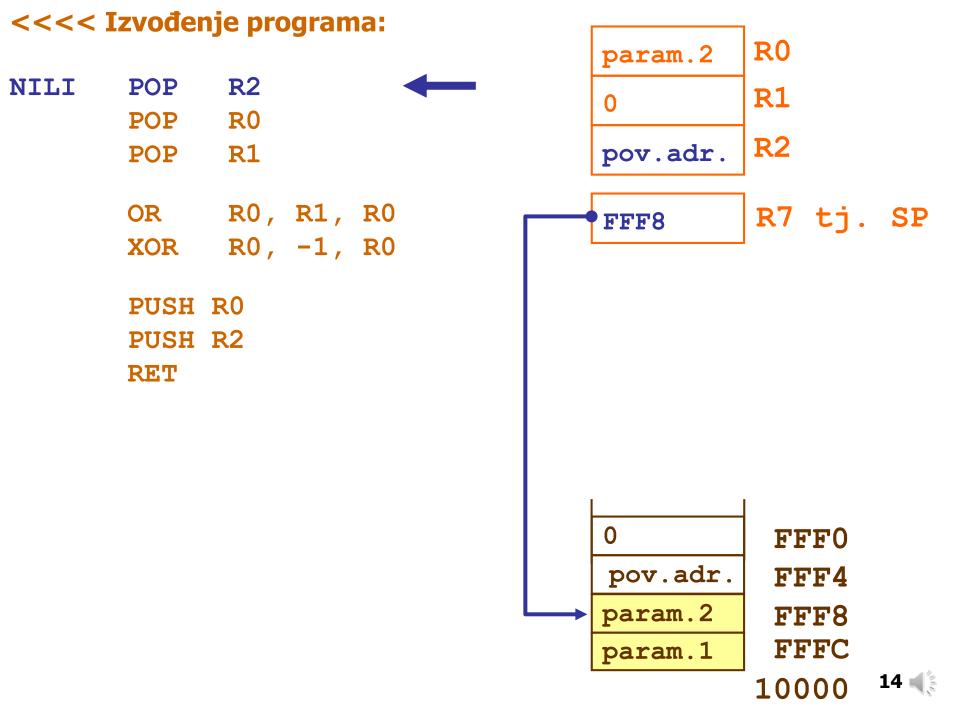

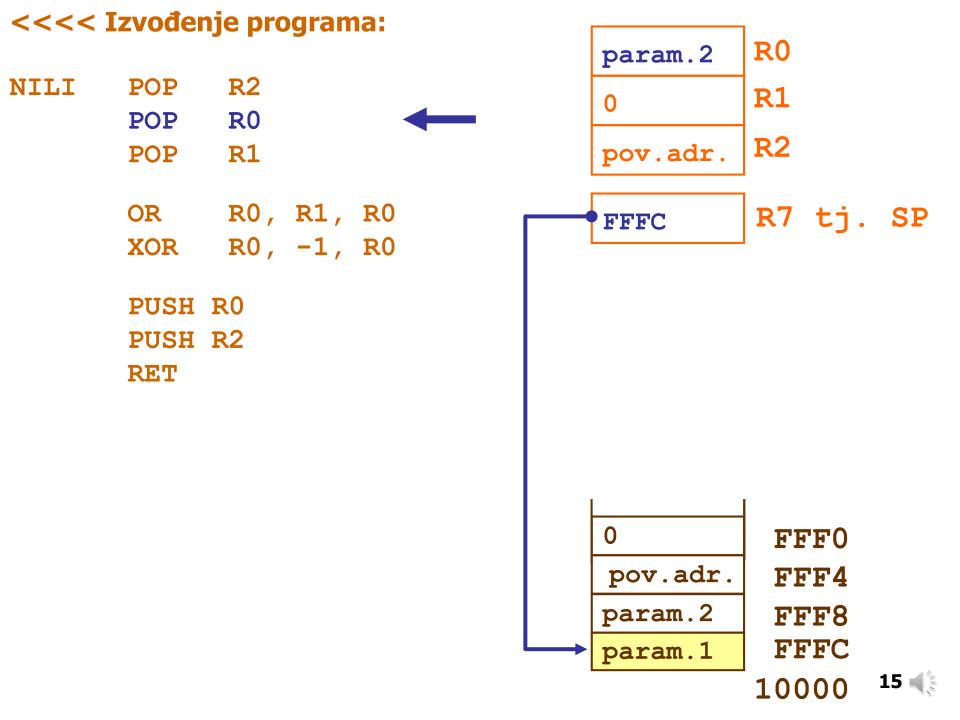

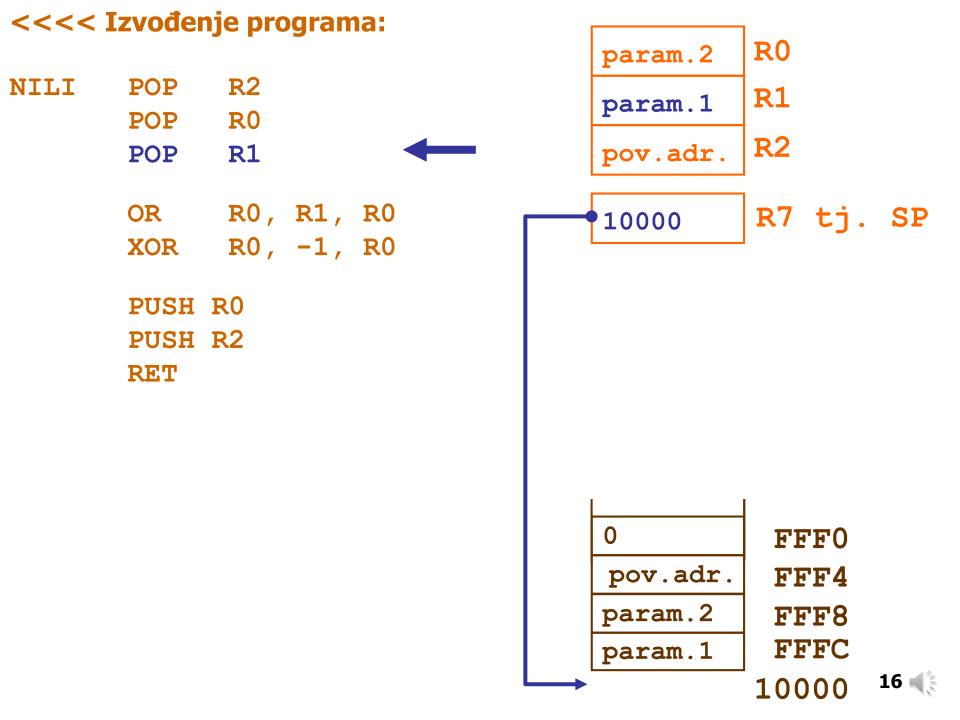

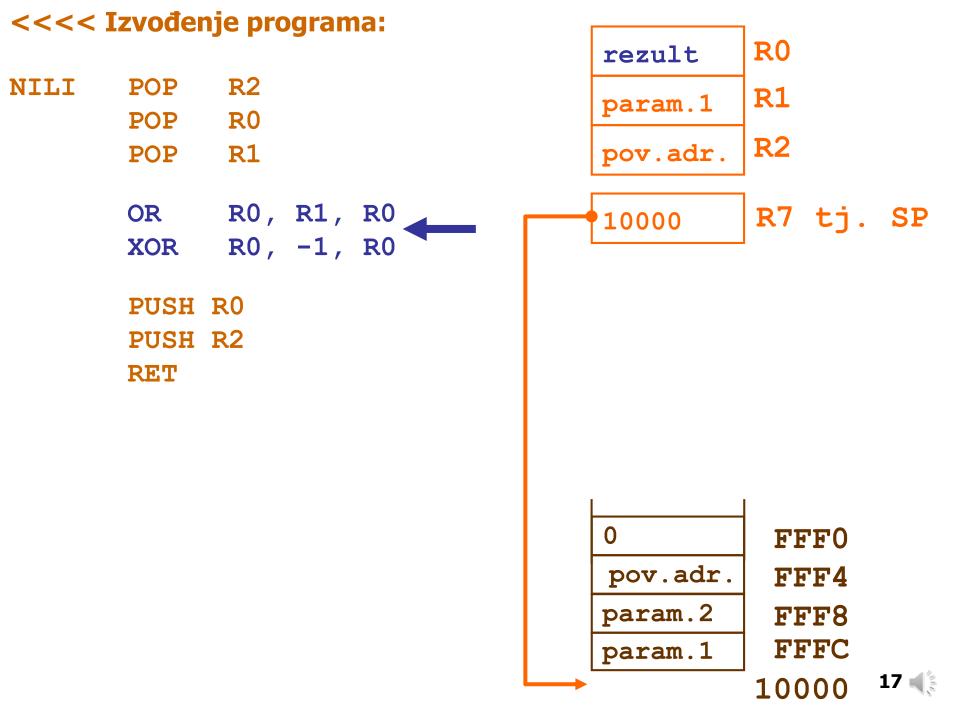

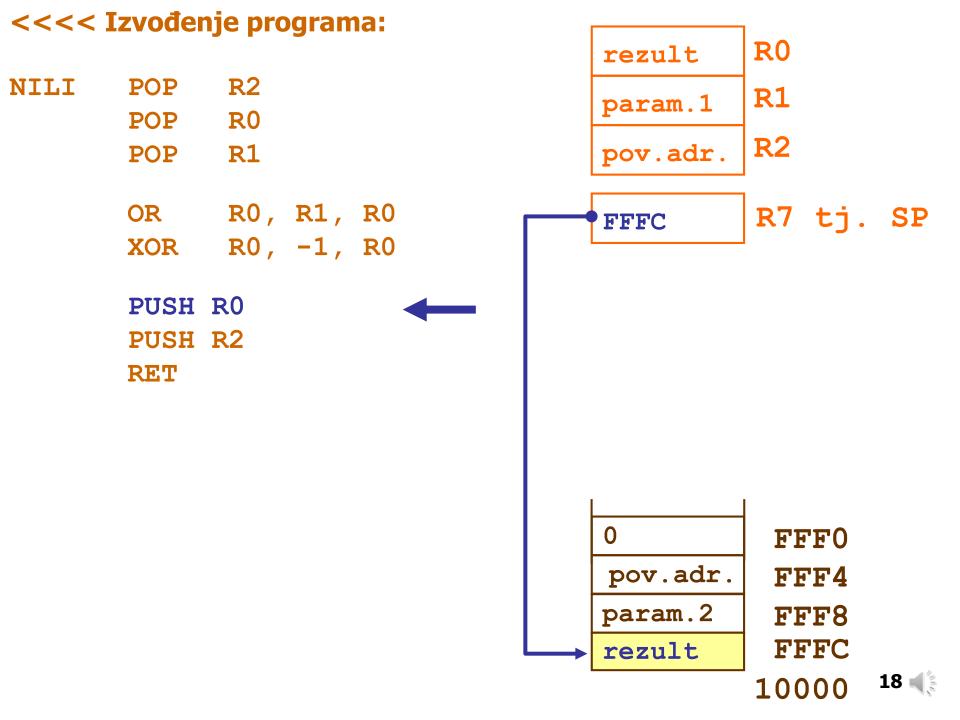

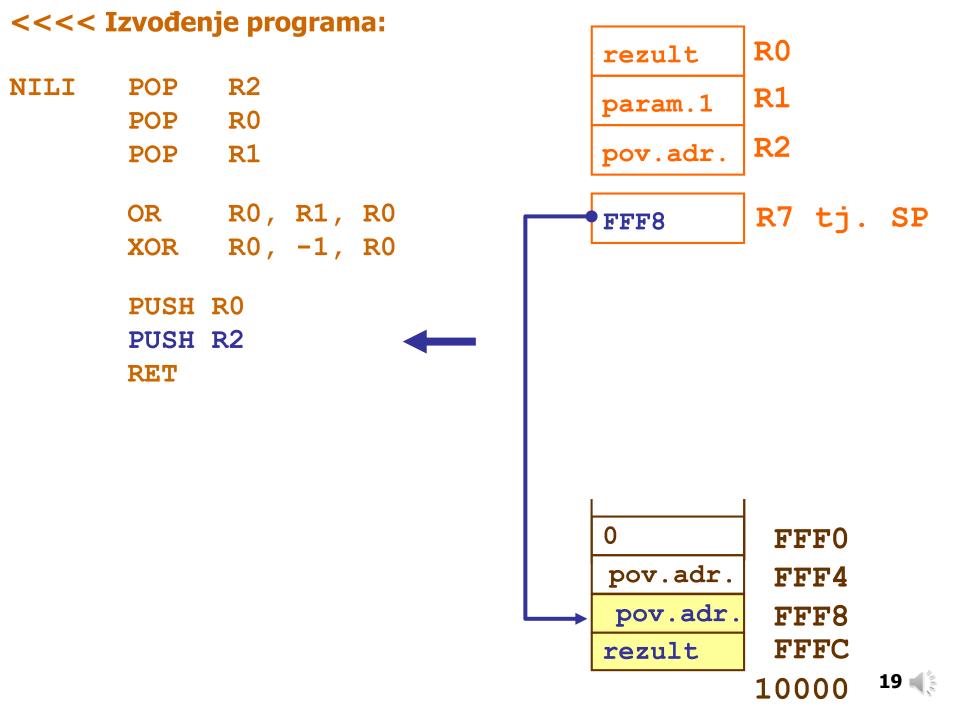

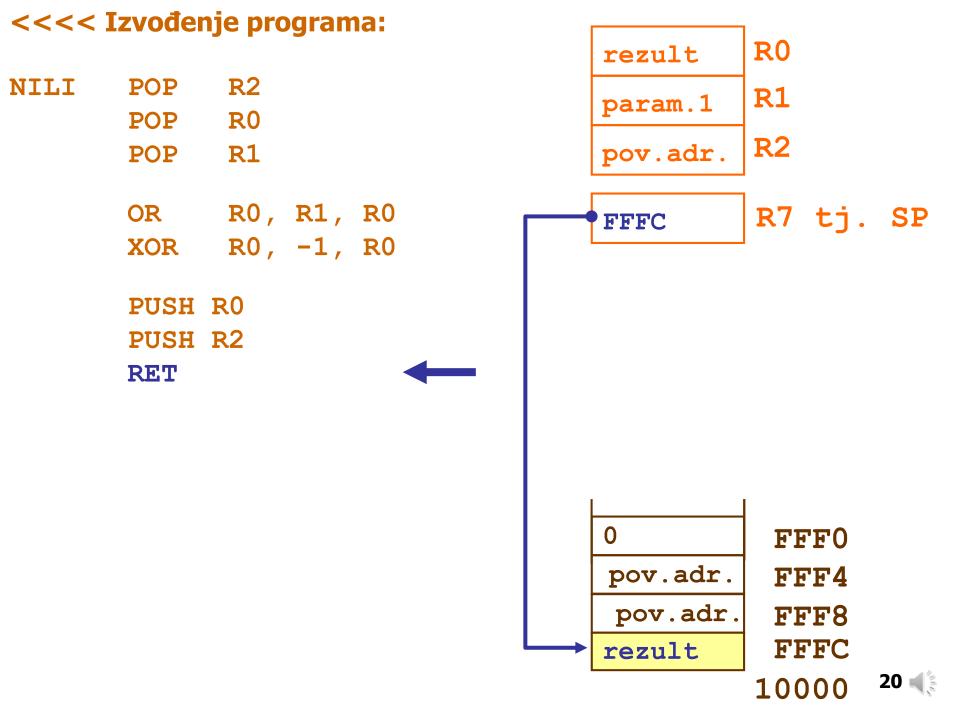

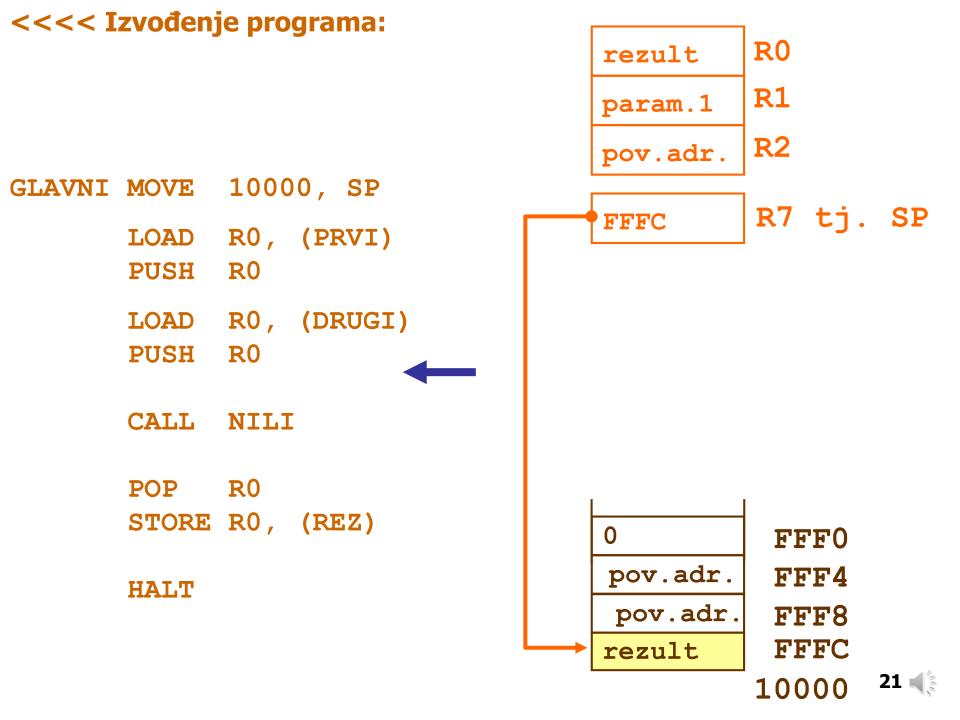

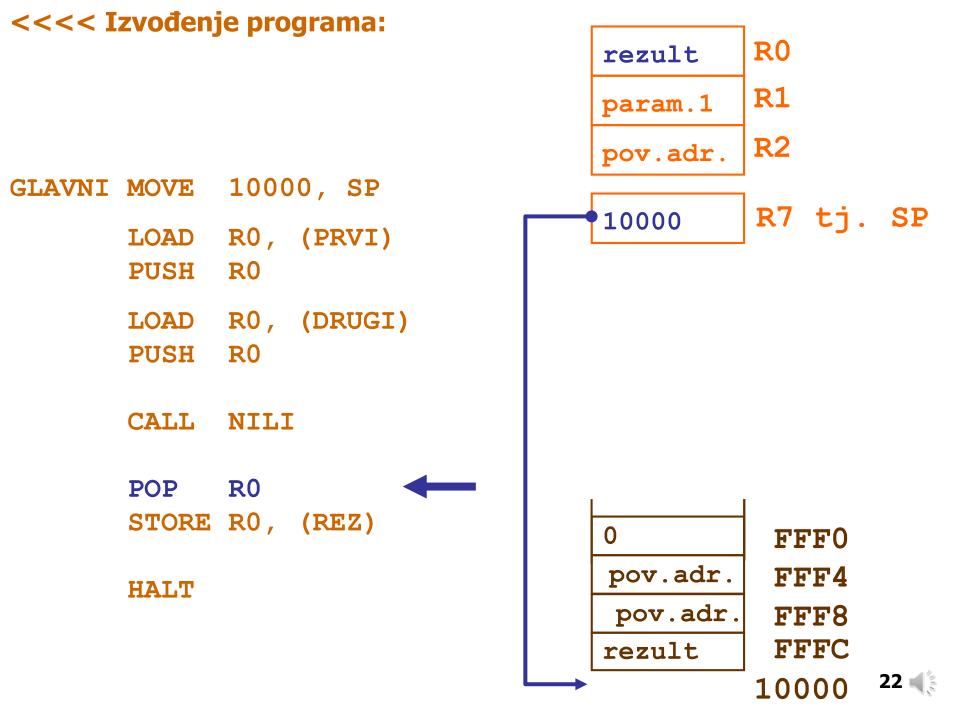

<<< Izvođenje programa:

- dohvaćeni rezultat se koristi
- stog je u početnom stanju

```
GLAVNI MOVE
                10000, SP
        LOAD RO, (PRVI)
        PUSH
                R0
        LOAD RO, (DRUGI)
                R<sub>0</sub>
        PUSH
        CALL
                NILI
        POP
                R<sub>0</sub>
         STORE RO, (REZ)
        HALT
```

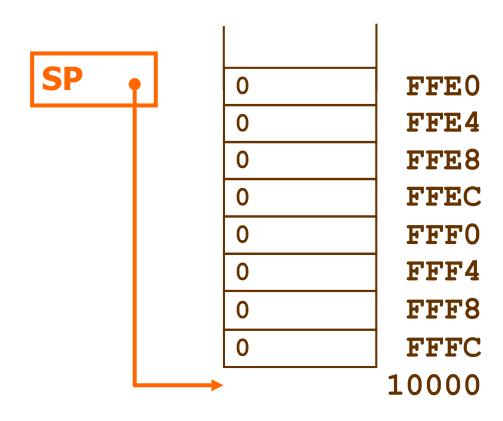


```
<<< (kompletan listing s komentarima)
       ; glavni program
GLAVNI MOVE 10000, SP ; važno: inicijaliziraj SP !!!
       ; stavi vrijednost prvog parametra na stog
       LOAD RO, (PRVI)
       PUSH RO
       ; stavi vrijednost drugog parametra na stog
       LOAD RO, (DRUGI)
       PUSH RO
       CALL NILI
                         ;poziv potprograma
       ; uzmi rezultat sa stoga i spremi ga
       POP
             R0
       STORE RO, (REZ) ; spremanje rezultata
       HALT
                                        >>>>
```

```
<<<<
      ; potprogram NILI
NILI POP R2 ; uzmi povratnu adresu sa stoga
      POP R0
                  ; dohvat prvog parametra
      POP R1
                  ; dohvat drugog parametra
      OR R0, R1, R0 ; Izračunavanje
      XOR R0, -1, R0; rezultata.
                ; stavi rezultat na stog
      PUSH RO
      PUSH R2
                  ; vrati povratnu adresu na stog
      RET
      ; podatci i mjesto za rezultat
      DW 1234ABCD
PRVI
DRUGI DW 22445599
REZ DW 0
```

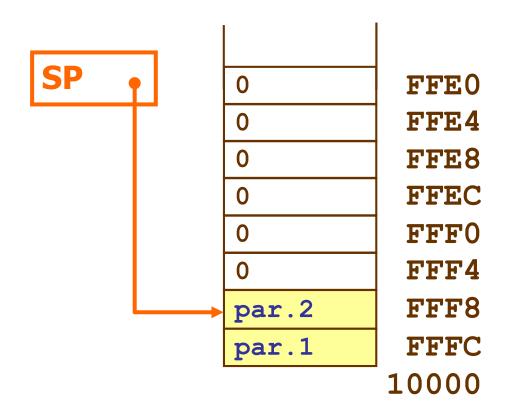
 Pokušajmo riješiti prethodni zadatak tako da se čuvaju stanja registara koje potprogram mijenja

 Već smo vidjeli da je najzgodnije registre spremiti na stog

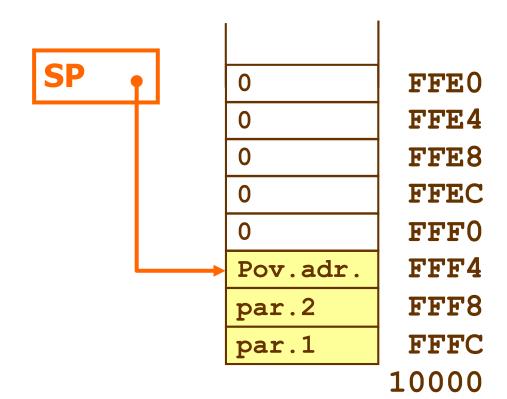
Izvodi se:

Glavni program stavlja dva parametra na stog

Izvodi se:

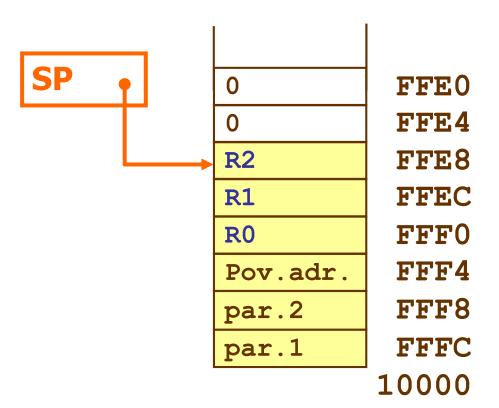
Glavni program poziva potprogram

Izvodi se:

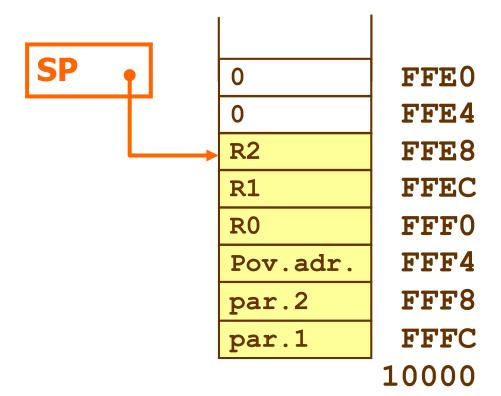
Potprogram sprema registre (koje će mijenjati) na stog

(npr. tri registra R0, R1, R2)

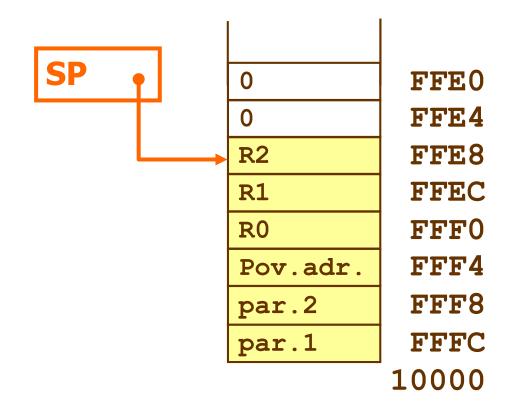

Kako dohvatiti parametre?

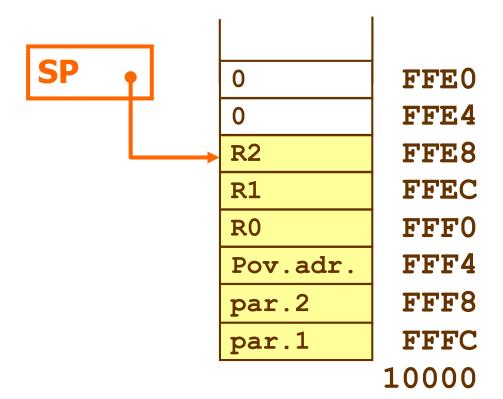

Da smo prije spremanja registara dohvatili parametre, onda bi uništili registre prije nego ih spremimo:

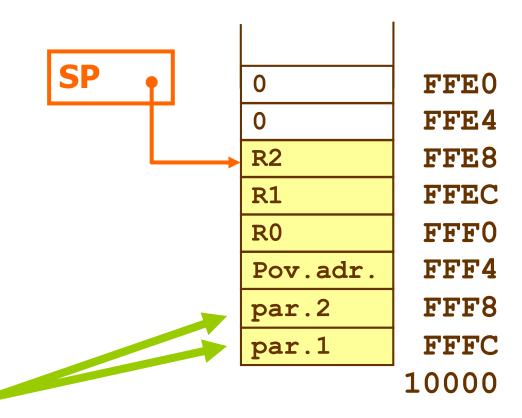

Jedna mogućnost (LOŠA!!!)
je da presložimo podatke na
stogu korištenjem fiksnih
memorijskih lokacija
(npr. tako da parametri dođu
na vrh stoga)

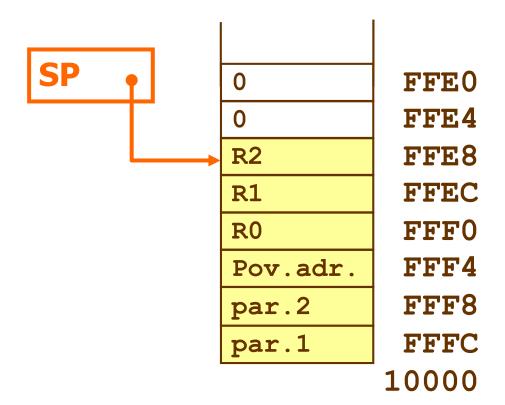
Rješenje bi bilo kad ne bi morali pristupati podatcima na stogu samo pomoću PUSH i POP.

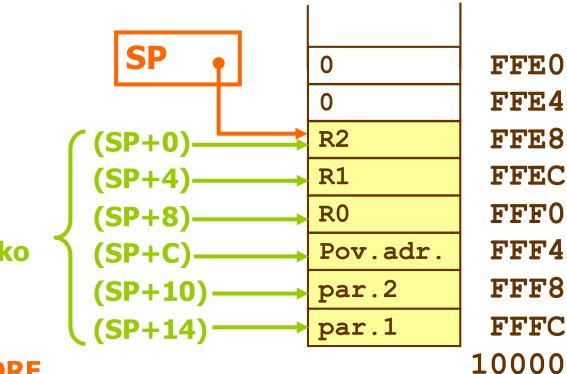
Kako možemo pristupiti podatcima "ispod" vrha stoga, bez pomicanja vrha stoga?

Rješenje je jednostavno:

Registarsko indirektno adresiranje s odmakom, pri čemu kao adresni registar koristimo SP

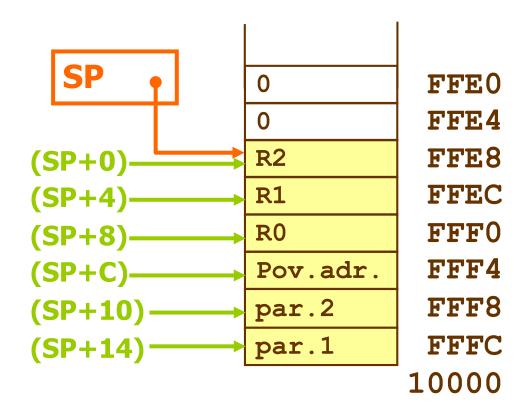

Adrese se zadaju ovako

Naredbama LOAD i STORE možemo pristupati podatcima "unutar" stoga.

- Dok pišemo potprogram, točno znamo koliko on parametara ima i koliko registara mora spremiti na stog.
- Zato lako možemo izračunati odmake pojedinih parametara u odnosu na SP (vrh stoga).

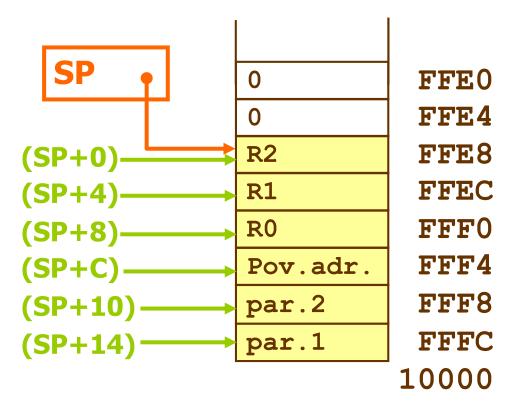
Promatramo stanje na stogu za potprogram koji bi spremao

registre na stog.

Zadnji problem je povratna vrijednost.

Neka je upravo završeno izračunavanje rezultata potprograma i neka je rezultat npr. u registru R0.

Želimo se vratiti iz potprograma:

Promatramo stanje na stogu za potprogram koji bi spremao

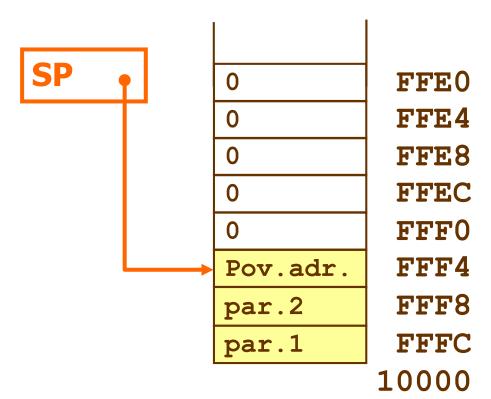
registre na stog.

Izvodi se:

Obnavljaju se registri R0, R1 i R2.

Povratak se lako ostvaruje sa RET

Ali, obnavljanjem R0 gubi se rezultat !!!

Rješenje koje se koristi u praksi:

- Za povratak rezultata iz potprograma koristi se prijenos registrom, a ne stogom.
- Ovo rješenje je efikasno i jednostavno. Ograničenje je da se može vratiti samo jedan rezultat, ali je u praksi to obično dovoljno.
- Obično se odabire jedan registar koji svi potprogrami koriste za povratak vrijednosti, a na mjestu pozivanja se zna da u tom registru ne smije biti koristan podatak.

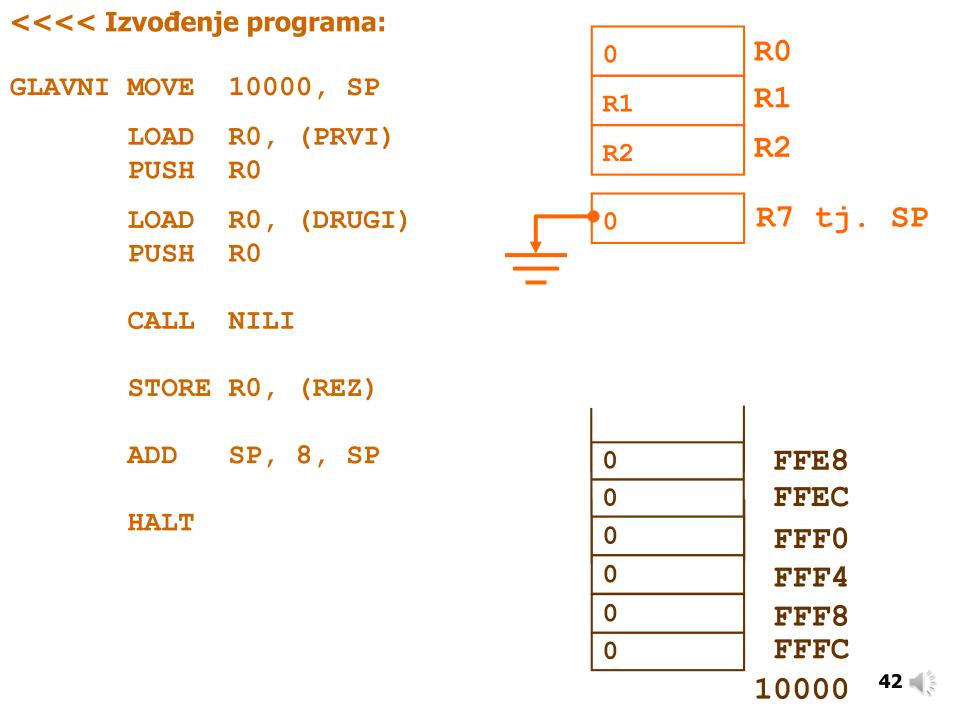
Napisati potprogram koji izračunava logičku operaciju NILI. Parametri se prenose stogom, a rezultat se vraća registrom R0. Glavni program iz memorije učitava dva podatka za koje računa NILI (pomoću potprograma) i rezultat sprema natrag u memoriju.

Potprogram mora čuvati vrijednosti svih registara koje mijenja.

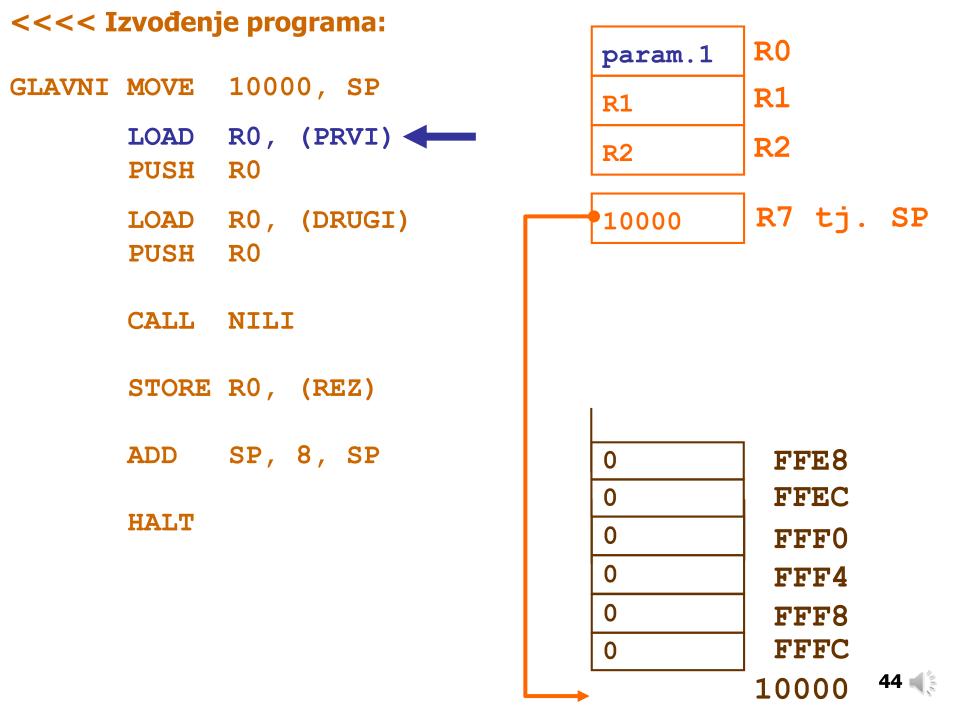
Rješenje:

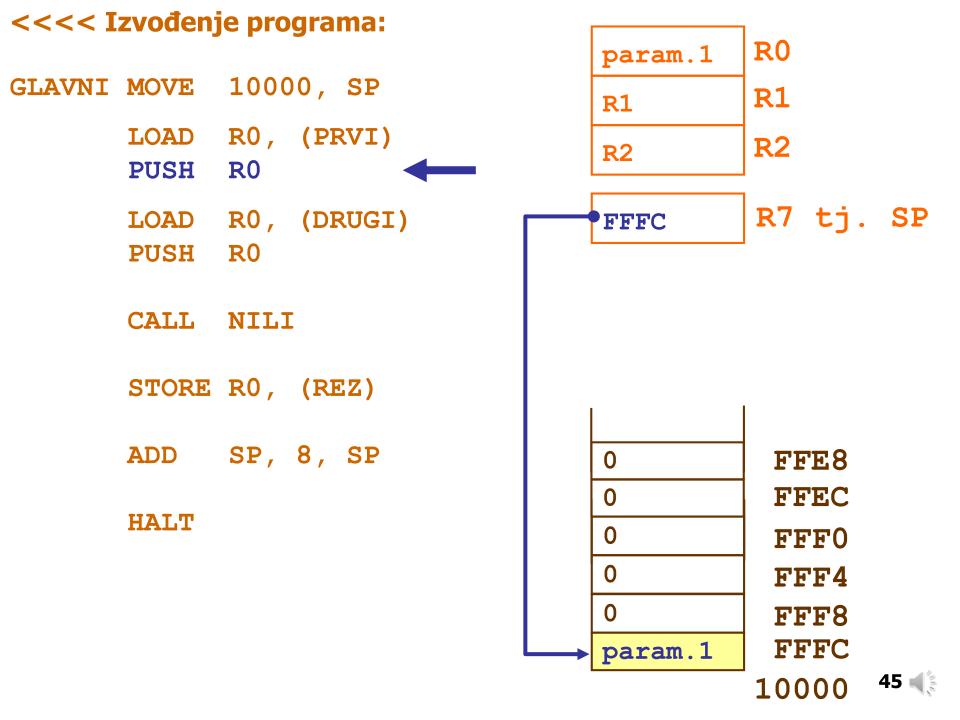
- U ovom rješenju potprogram mijenja registre R1 i R2 i sprema ih na stog (R0 se također mijenja, ali preko njega se ionako vraća povratna vrijednost)
- Parametrima se pristupa registarskim indirektnim adresiranjem s odmakom (korištenjem SP-a kao adresnog registra)

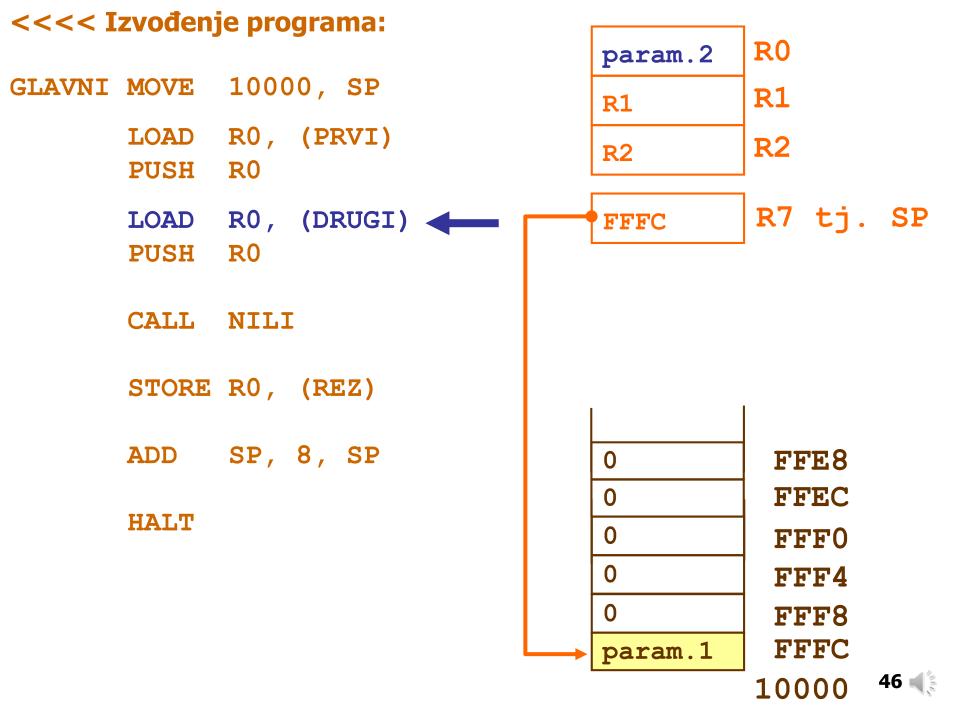

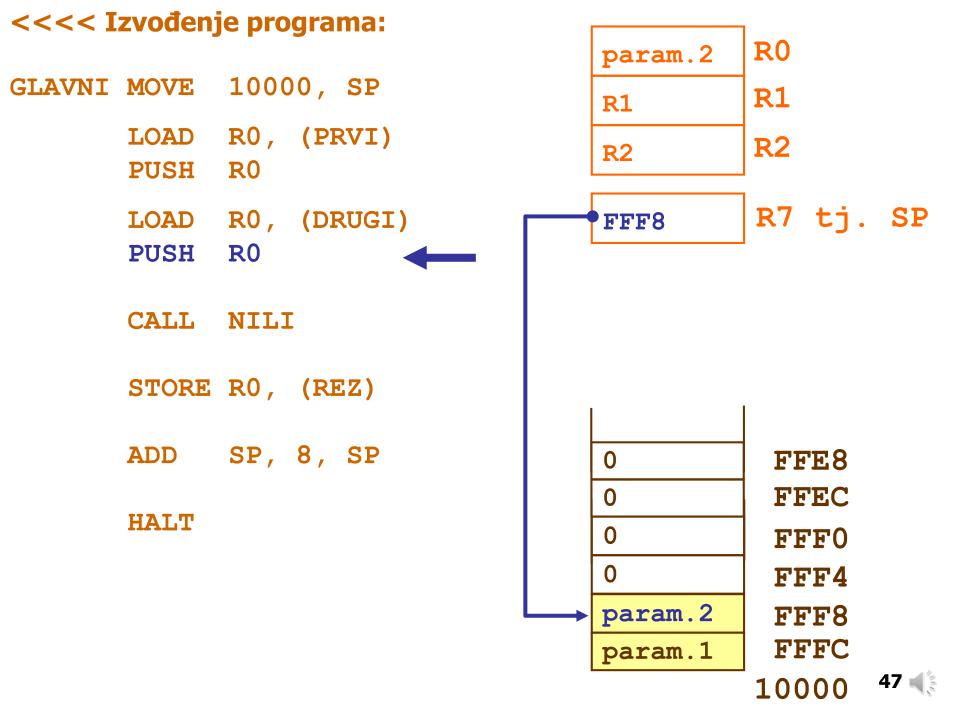

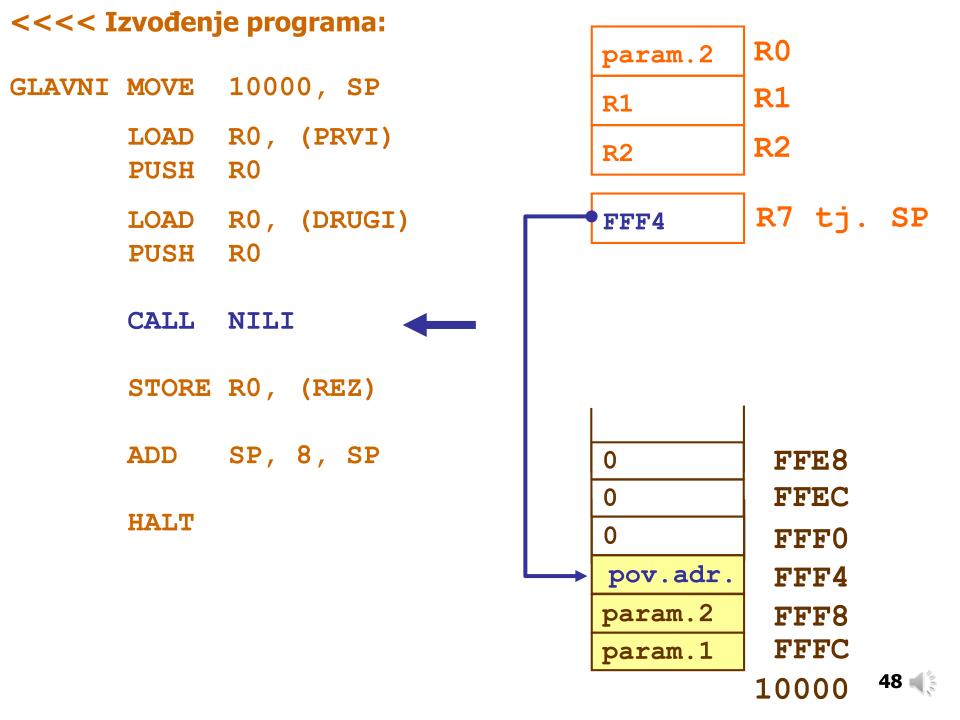
<<< Izvođenje programa: R₀ 0 GLAVNI MOVE 10000, SP R1 R1 LOAD RO, (PRVI) R2 **R2** PUSH RO R7 tj. SP LOAD RO, (DRUGI) 10000 PUSH R0 CALL NILI STORE RO, (REZ) ADD SP, 8, SP 0 FFE8 0 FFEC HALT 0 FFF0 0 FFF4 0 FFF8 0 FFFC 43 10000

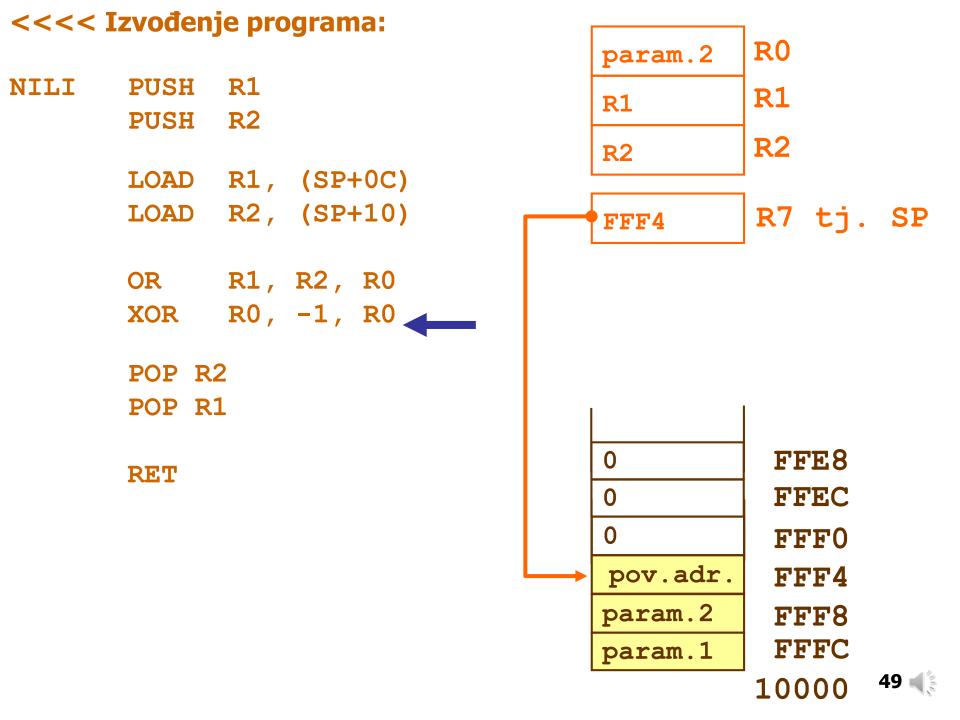

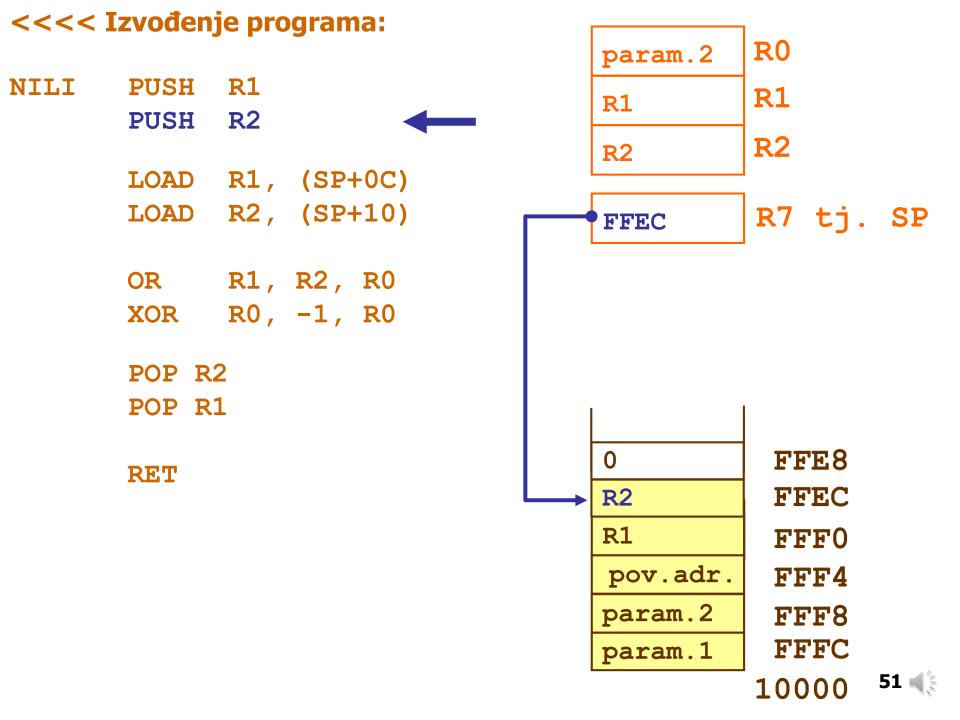

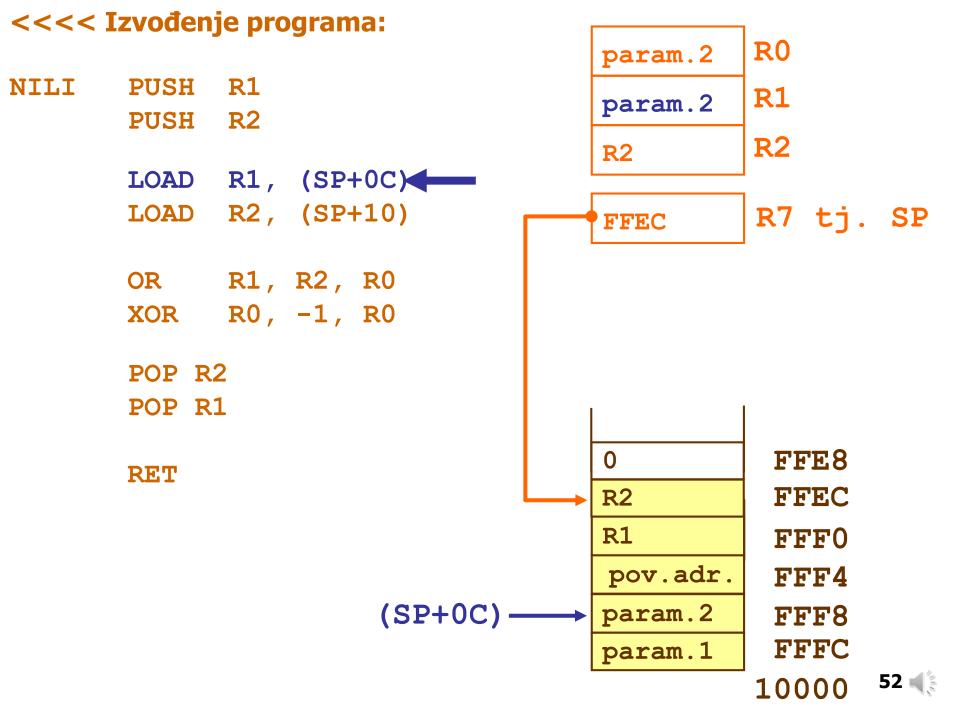

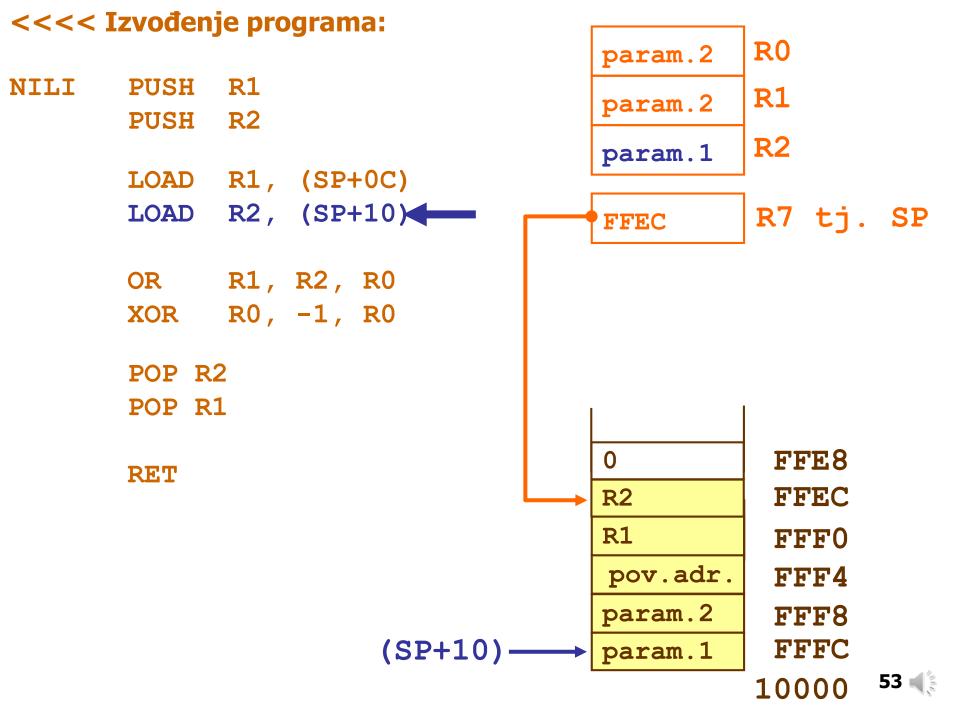

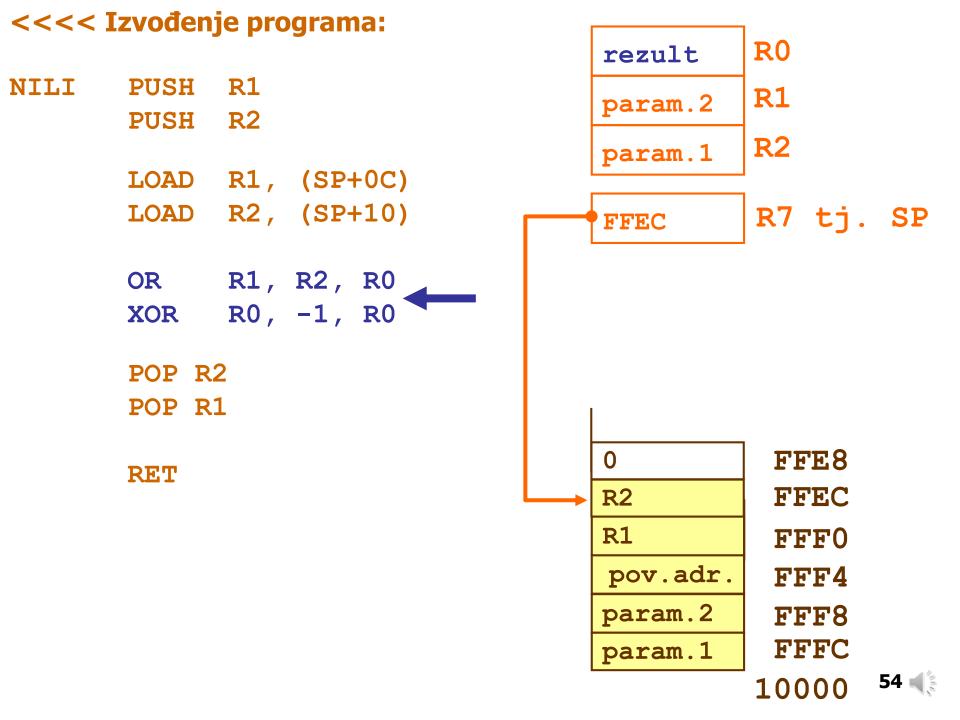

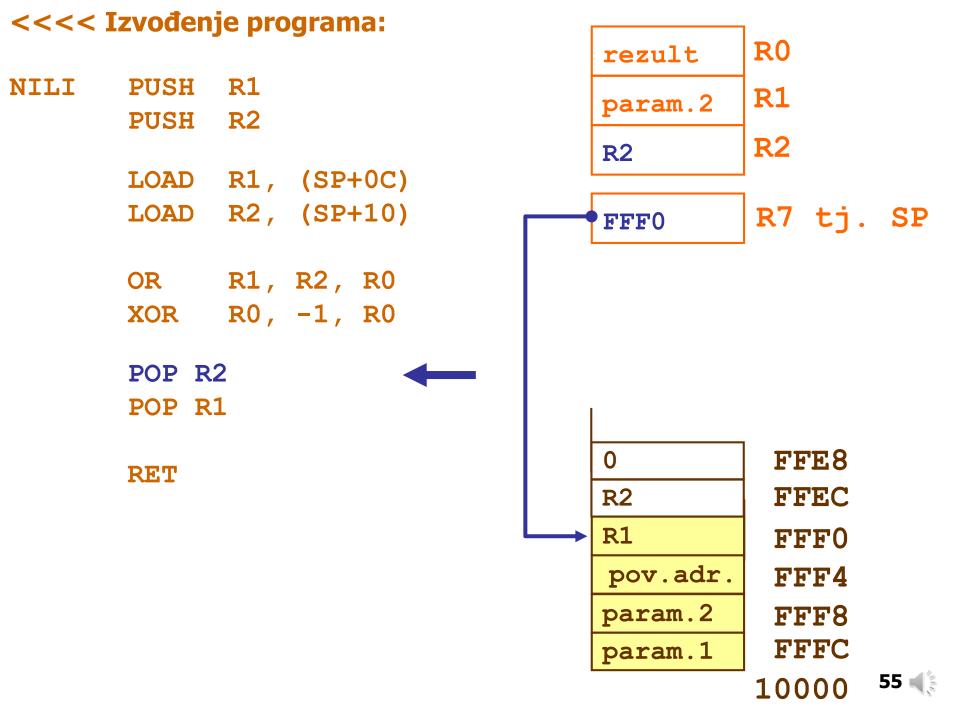
<<< Izvođenje programa: R₀ param.2 R1 NILI PUSH R1 R1 PUSH R2 **R2** R2 LOAD R1, (SP+0C) LOAD R2, (SP+10) R7 tj. SP **FFFO** OR R1, R2, R0 XOR R0, -1, R0 POP R2 POP R1 FFE8 0 RET 0 FFEC R1 FFF0 pov.adr. FFF4 param.2 FFF8 FFFC param.1 50 10000

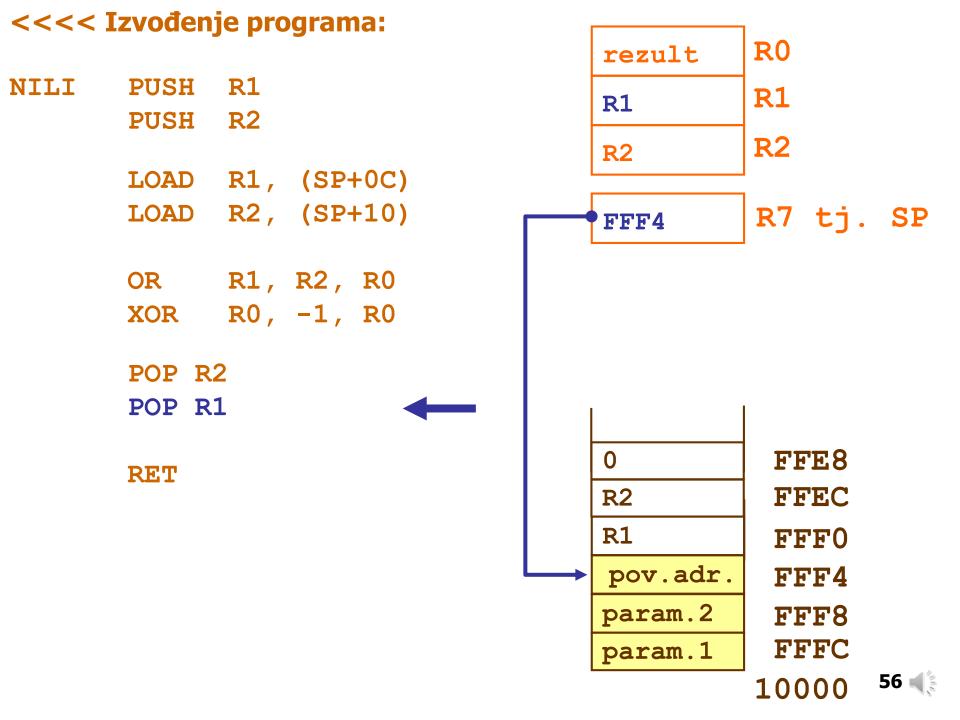

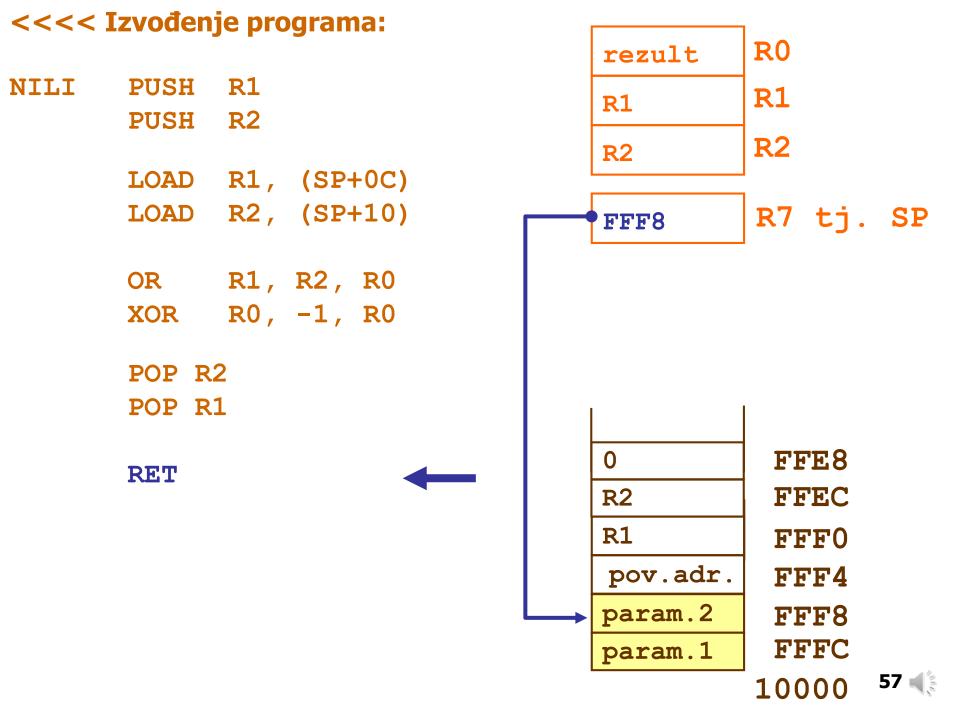

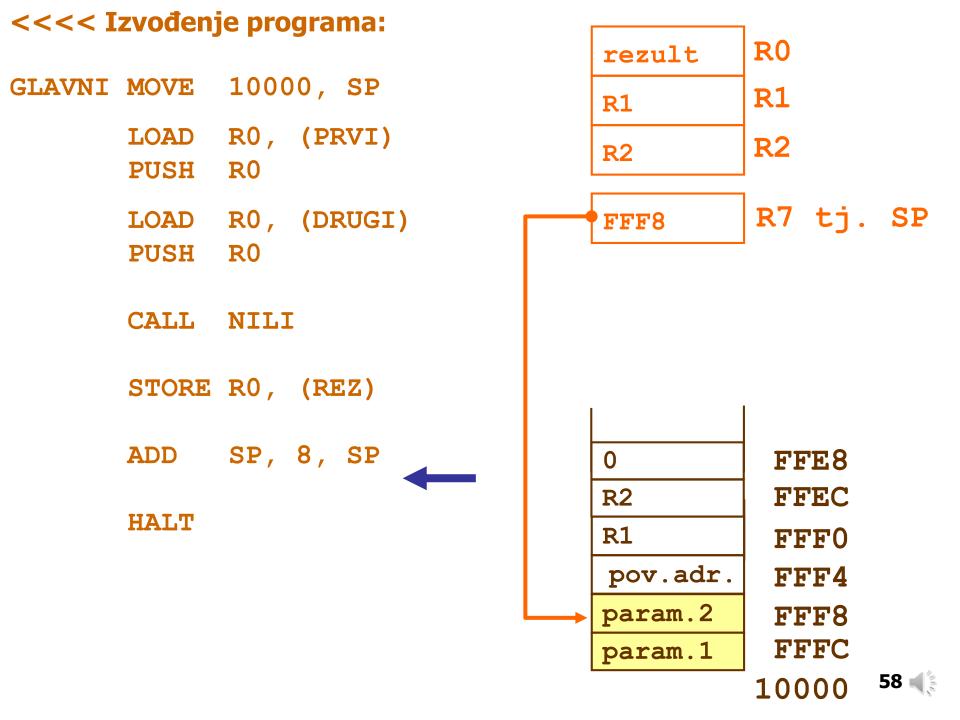

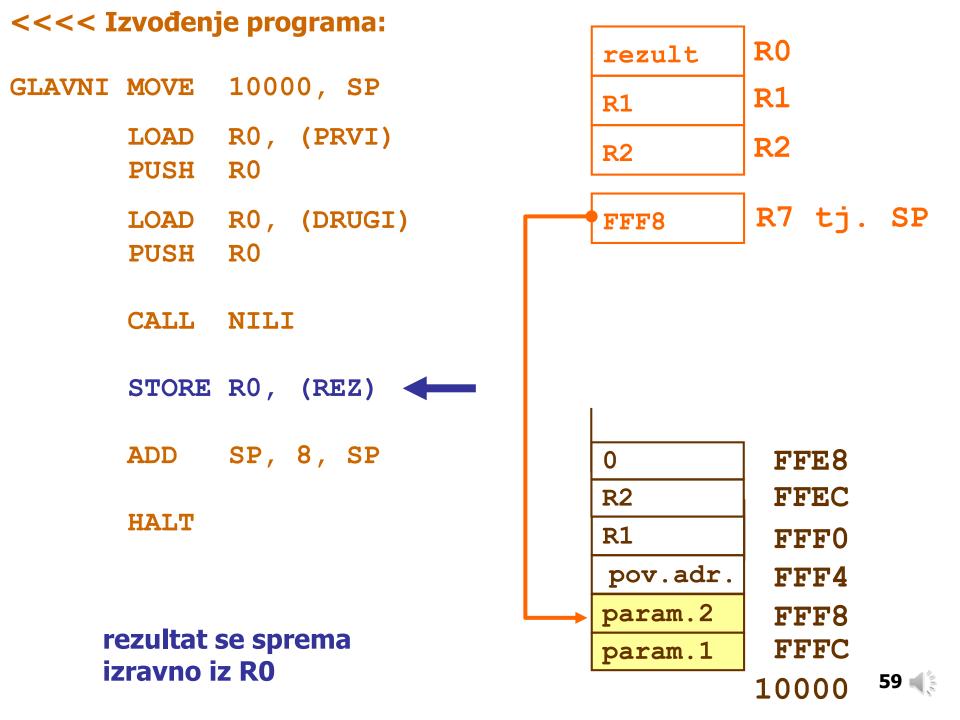

<<< Izvođenje programa: R₀ rezult 10000, SP GLAVNI MOVE R1 R1 LOAD RO, (PRVI) **R2** R2 PUSH RO LOAD RO, (DRUGI) 10000 PUSH R0CALL NILI STORE RO, (REZ) ADD SP, 8, SP 0 FFE8 FFEC R2 HALT R1 FFF0 pov.adr. FFF4 glavni program uklanja param.2 FFF8 parametre sa stoga FFFC param.1 10000

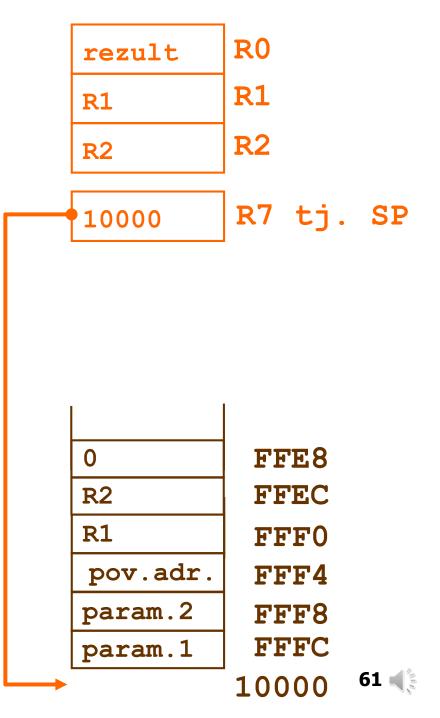
60

Komentari:

- Za razliku od prethodnih primjera, gdje je potprogram pomoću naredaba POP "potrošio" svoje parametre, ovdje parametre uklanja pozivatelj.
- Ovo je "čišće" rješenje, jer je logičnije da je parametre sa stoga dužan ukloniti onaj tko ih je i stavio na stog.
- Umjesto niza naredaba POP, parametri se uklanjaju naredbom:

ADD SP, 8, SP

što je ne samo brže, nego dodatno čuva vrijednosti svih registara.


```
; glavni program
            10000, SP ; važno: inicijaliziraj SP !!!
GLAVNI MOVE
      LOAD R0, (PRVI) ; stavi vrijednost
                         ; prvog parametra na stog
      PUSH RO
      LOAD R0, (DRUGI) ; stavi vrijednost
                         ; drugog parametra na stog
      PUSH RO
      CALL NILI
                         ; poziv potprograma
      STORE RO, (REZ)
                         ; spremi rezultat iz R0
      ADD SP, 8, SP
                         ; ukloni parametre sa stoga
      HALT
       ; podatci i mjesto za rezultat
PRVI
      DW 1234ABCD
DRUGI DW 22445599
   DW
REZ
                                            >>>>
```

(kompletan listing s komentarima)

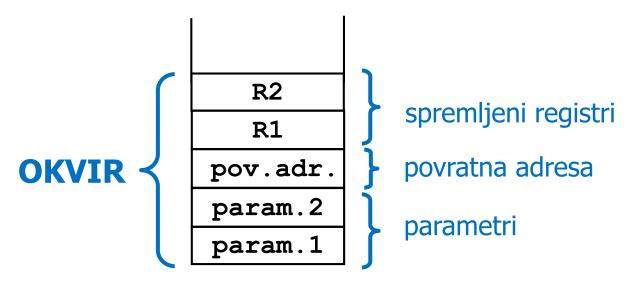
<<<<

```
<<<<
      ; potprogram NILI
      PUSH R1 ; Spremanje
NILI
      PUSH R2 ; registara.
      LOAD R1, (SP+0C) ; Čitanje parametara
      LOAD R2, (SP+10); u registre R1 i R2
      OR R1, R2, R0 ; Izračunavanje
      XOR R0, -1, R0 ; rezultata.
                ; Obnovi
      POP R2
                 ; registre.
      POP R1
      RET
```

>>>>

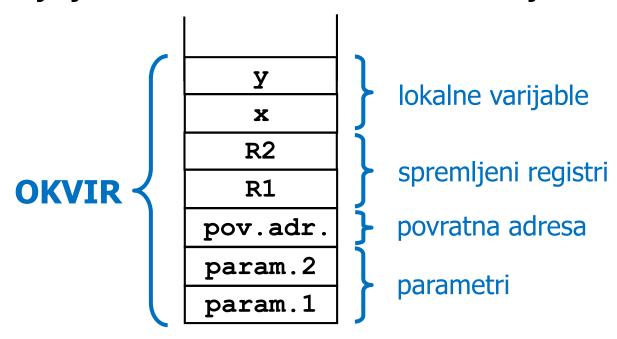
Komentari:

- Način rada s parametrima i način vraćanja rezultata pokazan u ovom primjeru vrlo je sličan stvarnim potprogramima dobivenim prevođenjem viših programskih jezika u asembler.
- Razlog za ovakvu organizaciju je njena praktičnost i efikasnost te općenitost koja omogućuje korištenje rekurzivnih i nerekurzivnih potprograma uz čuvanje stanja svih registara.
- Podatci na stogu su uniformno organizirani za svaki potprogram i takav niz podataka za jedan potprogram naziva se okvir stoga ili kraće okvir (frame, stack frame, activation record). Svaki potprogram ima svoj okvir.

- Do sada nismo vidjeli kako u asembleru ostvariti lokalne varijable
- Lokalne varijable imaju sljedeća svojstva:
 - za svaki poziv potprograma postoje vlastite lokalne varijable
 - vidljive su samo unutar potprograma u kojem su definirane
 - stvaraju se prilikom poziva potprograma
 - nestaju prilikom povratka iz potprograma
- Vidimo da su lokalne varijable po svemu slične parametrima potprograma. Jedina je razlika u početnoj vrijednosti koja se za parametar definira od strane pozivatelja potprograma
- Dakle, prirodno je rješenje da se i lokalne varijable čuvaju na stogu, ili točnije u okviru stoga

- Potpunija verzija stogovnog okvira uključuje i lokalne varijable
- Lokalne varijable se stavljaju na stog nakon ulaska u potprogram, a mogu se staviti "ispod" ili "iznad" spremljenih registara. Ovdje je odabrano da se stave "iznad" njih:

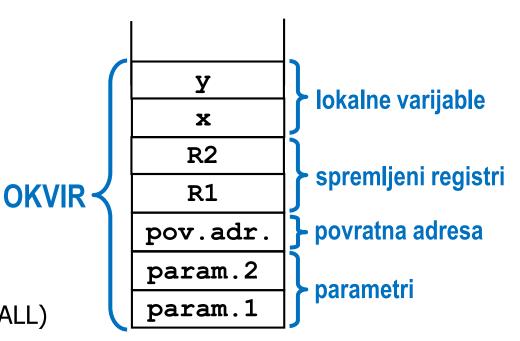

Važna napomena:

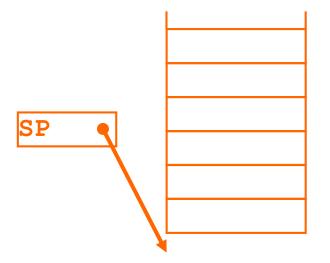
Prevoditelj u stvarnosti obično pokušava staviti lokalne varijable u registre. Tek kad se oni napune, stavlja lokalne varijable na stog 66

Rekapitulacija okvira stoga

- Okvir stoga sadrži:
 - parametre
 - povratnu adresu
 - spremljene registre
 - lokalne varijable
- Način rada s okvirom:
 - Glavni program:
 - stavlja parametre
 - stavlja povratnu adresu (CALL)
 - uklanja parametre
 - Potprogram:
 - sprema i obnavlja registre
 - stvara i uklanja lokalne varijable
 - uklanja povratnu adresu (RET)

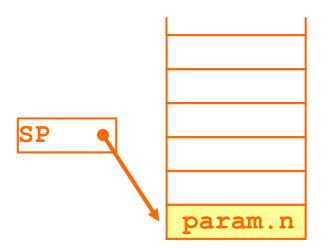

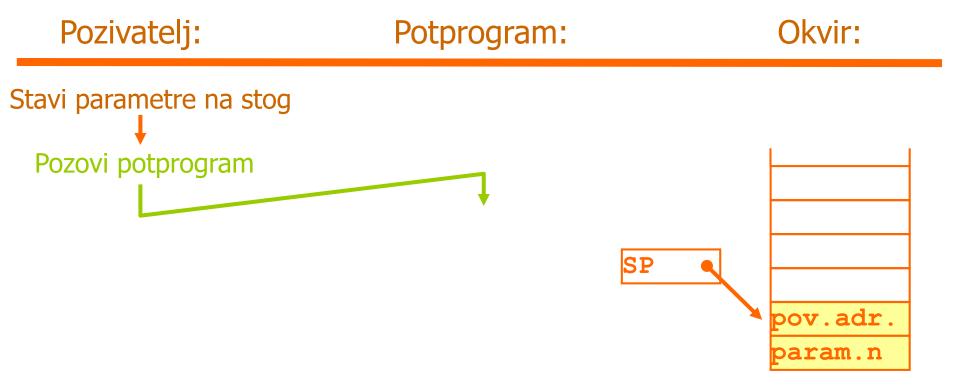
Okvir: Pozivatelj: Potprogram:

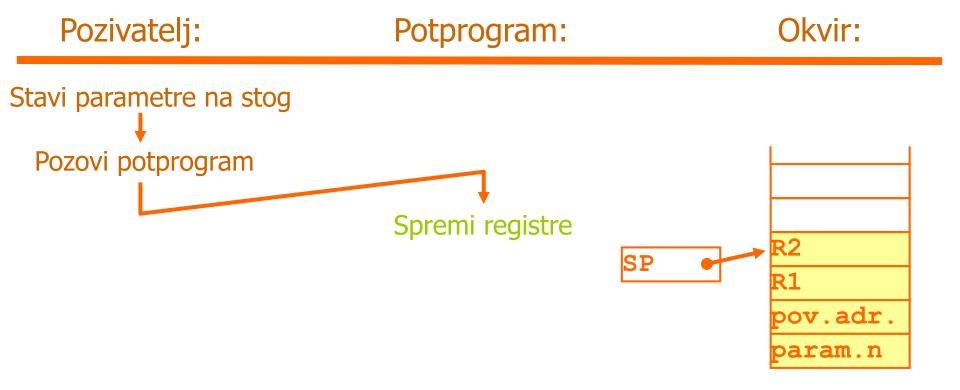

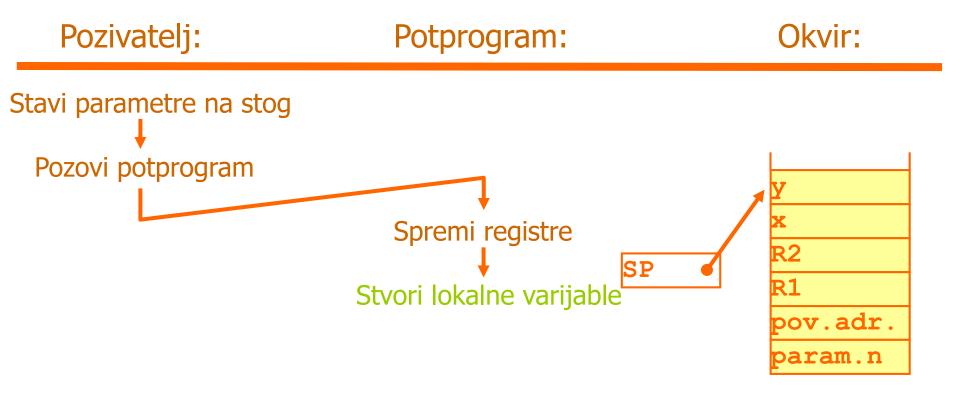
Pozivatelj: Okvir: Potprogram:

Stavi parametre na stog

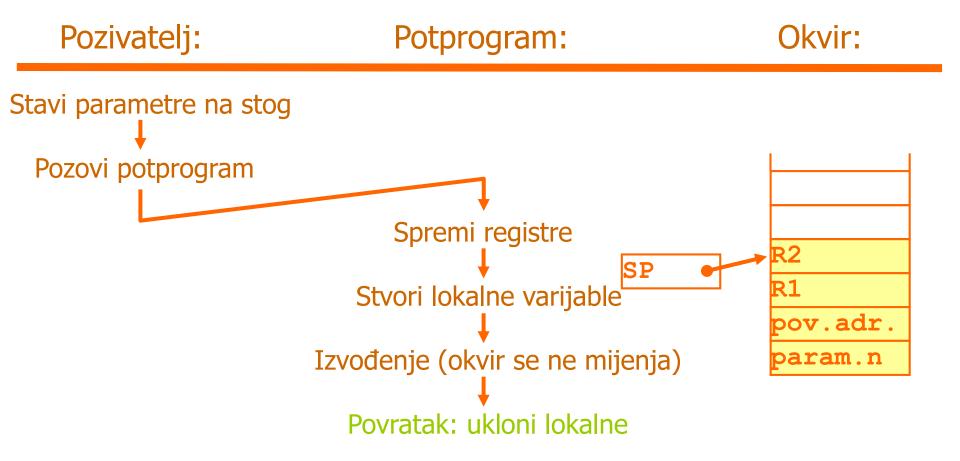

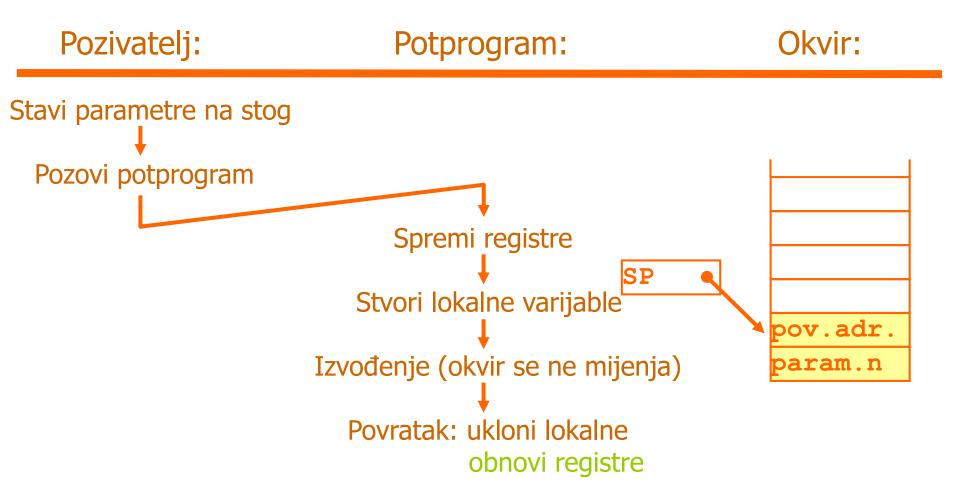

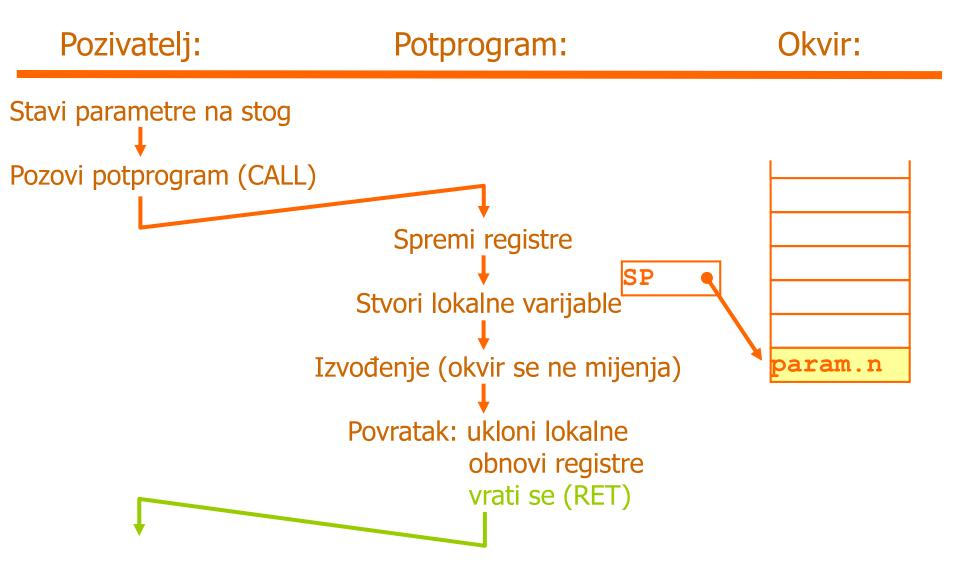

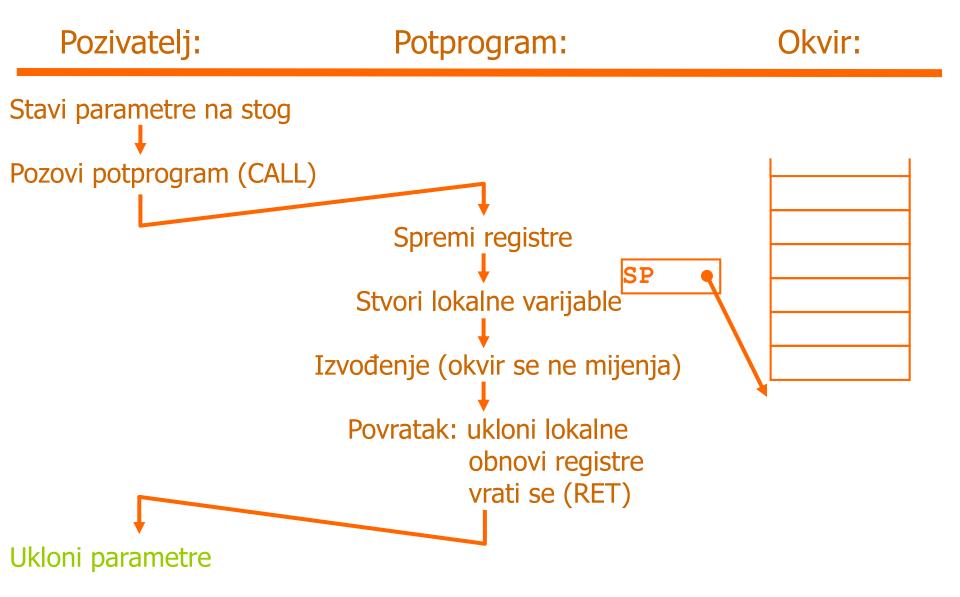

Pozivatelj: Okvir: Potprogram: Stavi parametre na stog Pozovi potprogram Spremi registre SP Stvori lokalne varijable pov.adr. Izvođenje (okvir se ne mijenja) param.n (ali se mogu mijenjati podatci u okviru, npr. parametri i lokalne varijable)

Rekurzivni potprogrami

Potprogrami - Prijenos stogom

- Rekurzivni potprogrami su oni koji mogu pozvati sami sebe
 - (izravno, ili neizravno preko drugih potprograma)
- Budući da imamo višestruki poziv istog potprograma, to je isto kao da je rekurzivni potprogram istovremeno "više puta aktiviran"
 - Zato se parametri ne mogu prenositi registrima i fiksnim lokacijama (npr. prvi poziv bi napunio vrijednosti u parametre, a već bi drugi poziv prepisao preko njih svoje vrijednosti, čime bi prve vrijednosti za prvi poziv bile izgubljene)
- Zato rekurzivni potprogrami koriste prijenos stogom i okvir stoga
- Uočite da povratna vrijednost nije problem i za njeno vraćanje se koristi prijenos registrom

Potprogrami - Rekurzija

Treba napisati rekurzivni potprogram za računanje faktorijela:

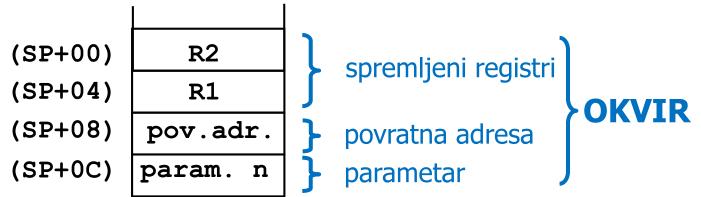
$$fakt(1) = 1$$

 $fakt(n) = fakt(n-1)*n$ $za n = 2, 3, 4, ...$

Parametar se prenosi stogom, a rezultat se vraća registrom R0.

Rješenje:

Pokažimo prvo kako će izgledati okvir stoga:


```
; potprogram fakt(n)
<<<<
                  R1
FAKT
           PUSH
                             Spremi registre
                  R2
           PUSH
                  R0,
                        (SP+0C)
           LOAD
                                     Ako je n jednak 1, onda vrati 1 u R0
           CMP
                  R0, 1
           JR EQ VRATISE
           SUB
                  R0, 1, R0
                                      Pozovi fakt(n-1) ovako:
                                      - izračunaj n-1 i stavi ga na stog
           PUSH
                  R0
                                      - pozovi fakt(n-1), rezultat će biti u R0
           CALL
                  FAKT
                                      - ukloni parametar (tj. n-1) sa stoga
                  SP, 4, SP
           ADD
                  R1, (SP+0C)
           LOAD
                                      Brojač R1=n; početni umnožak R2=0
                  0, R2
           MOVE
                                      Množenje uzastopnim pribrajanjem:
                  R0, R2, R2
MNOZI
           ADD
                                      R1 je brojač, umnošku R2 pribraja
                  R1, 1, R1
           SUB
                                      se R0 u kojem je fakt(n-1)
           JR NZ MNOZI
                                      Umnožak iz R2 treba vratiti preko R0
                  R2, R0
           MOVE
VRATISE
                  R2
           POP
                             Obnovi registre i vrati se
           POP
                  R1
           RET
```

<<<<

Pokažimo još samo kako bi mogao izgledati glavni program koji poziva fakt(3) i sprema rezultat na memorijsku lokaciju REZULT.

GLAVNI MOVE 10000, SP

MOVE 3, RO

PUSH RO

CALL FAKT

STORE RO, (REZULT)

ADD SP, 4, SP

HALT

REZULT DW 0

Potprogrami - Rekurzija

Treba napisati rekurzivni potprogram za računanje niza Fibonaccijevih brojeva:

$$Fib(1) = 1$$

 $Fib(2) = 1$
 $Fib(n) = Fib(n-1) + Fib(n-2)$ $za n = 3,4,...$

Parametar se prenosi stogom, a rezultat se vraća registrom R0. Glavni program treba izračunati *Fib(8)*.

Rješenje:

 Radi lakšeg objašnjenja, pokažimo prvo kako bi rješenje moglo izgledati u programskom jeziku C


```
<<<<
```



```
int fib ( int n ) {
   int x, y;  // lokalne varijable za međurezultate
   if (n == 1 | | n == 2) // Fib(1) i Fib(2) = 1
      return (1);
   x = fib ( n-1 );
y = fib ( n-2 );
return ( x+y );
// Fib(n) = Fib(n-1) + Fib(n-2)
main () {
    int rez;
    rez = fib ( 8 );
                                                    >>>>
```


Rješenje u C-u se moglo napisati i nešto kraće:

```
int fib ( int n ) {
   if ( n == 1 || n == 2 )
     return ( 1 );

return ( fib ( n-1 ) + fib ( n-2 ) )
}
```

- Ovdje nema lokalnih varijabli x i y. Međutim, treba voditi računa da rezultat od fib(n-1) mora biti negdje pohranjen dok se izračunava fib(n-2).
- Zato će C-prevodilac stvoriti asemblerski program koji je sličniji verziji s prethodnog slajda, iako je to za programera u C-u nevidljivo.

Mogući prijevod C-programa u asembler:


```
; glavni program
```

```
MAIN LOAD SP, 10000 ; inicijalizacija stoga
      MOVE 8, R0 ; Stavi željenu vrijednost
           R0
      PUSH
                       ; parametra (n=8) na stog.
      CALL FIB ; poziv potprograma
      ADD SP, 4, SP; ukloni parametar sa stoga
      STORE R0, (REZ) ; spremi rezultat iz R0
      HALT
      DW 0
                       ; mjesto za rezultat
REZ
```

```
<<<<
      ; potprogram FIB
        PUSH R1 ; Spremanje
FIB
        PUSH R2 ; registara na stog
        ; Stvaranje lokalnih varijabli x i y
        SUB SP, 8, SP
        ; if( n==1 || n==2 ) return (1);
        MOVE 1, R0; Pripremi rez. za slučaj povratka
        LOAD R1, (SP+14); dohvati parametar n
        CMP R1, 1 ; je li n==1 ?
        JR EQ VRATI SE ; Da: idi na dio za povratak
        CMP R1, 2 ; Ne: ispitaj je li n==2?
```

JR EQ VRATI SE ; Da: idi na dio za povratak

```
<<<<
       ; n nije ni 1 ni 2 - nastavak izvođenja
       ; x = fib(n-1)
       LOAD R1, (SP+14); dohvati parametar n
       SUB R1, 1, R1; Oduzmi n-1 i stavi na stog
       PUSH R1
                        ; za prvi rekurzivni poziv.
       CALL FIB ; pozovi fib(n-1)
       ADD SP, 4, SP; ukloni n-1 sa stoga
       STORE R0, (SP+4); spremi rezultat u x
       ; y = fib(n-2)
       LOAD R1, (SP+14); dohvati parametar n
       SUB R1, 2, R1; Oduzmi n-2 i stavi na stog
       PUSH R1
                        ; za drugi rekurzivni poziv.
       CALL FIB
                    ; pozovi fib(n-2)
       ADD SP, 4, SP; ukloni n-2 sa stoga
```

STORE R0, (SP+0); spremi rezultat u y

```
<<<<
       ; return (x + y)
        LOAD R1, (SP+4) ; dohvati x
        LOAD R2, (SP+0); dohvati y
        ADD R1, R2, R0 ; izračunaj povratnu vrijednost
VRATI SE ADD SP, 8, SP; ukloni x i y sa stoga
        POP R2
                          ; Obnovi sadržaje
        POP R1
                          ; spremljenih registara.
```

; povratak iz FIB

RET

- Pokažimo ponašanje okvira na stogu ako je u glavnom programu pozvano Fib(4).
- Nećemo pratiti pojedine podatke u okvirima na stogu već promatramo pojedine okvire kao cjeline.

izvodi se main

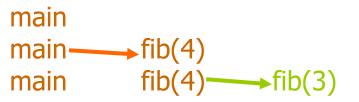
okviri na stogu

main poziva fib(4)

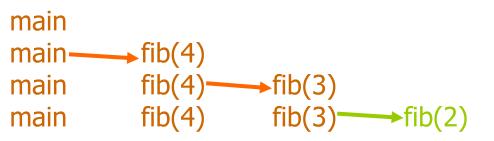

fib(4) poziva fib(3)

fib(3)
fib(4)
L L D (4)

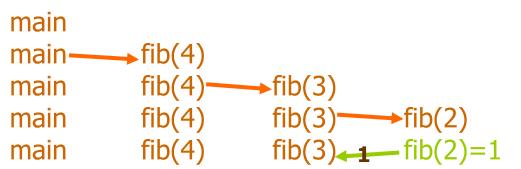

fib(3) poziva fib(2)

fib(2)
fib(3)
fib(4)

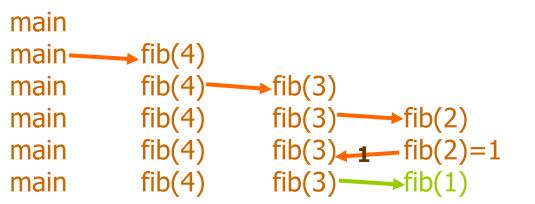

fib(2) vraća 1

fib(3)	
fib(4)	

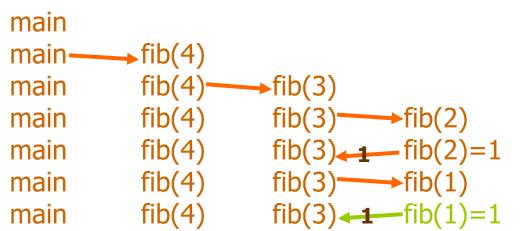

fib(3) poziva fib(1)

fib(1)
fib(3)
fib(4)

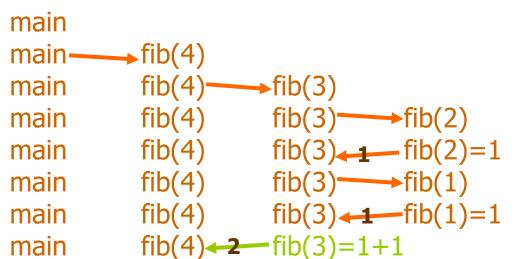

fib(1) vraća 1

	i
fib(3)	ĺ
fib(4)	i

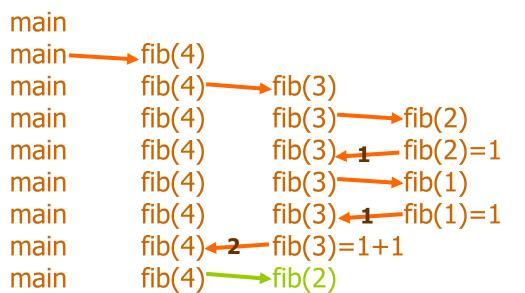

fib(3) vraća fib(2)+fib(1)

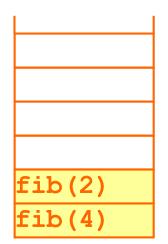

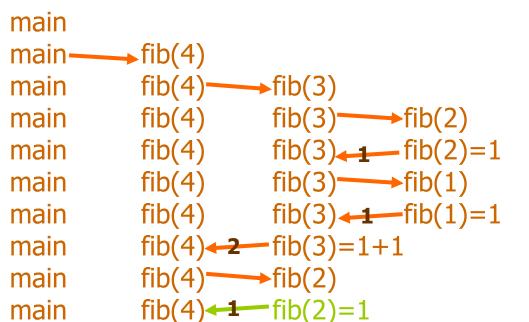

fib(4) poziva fib(2)

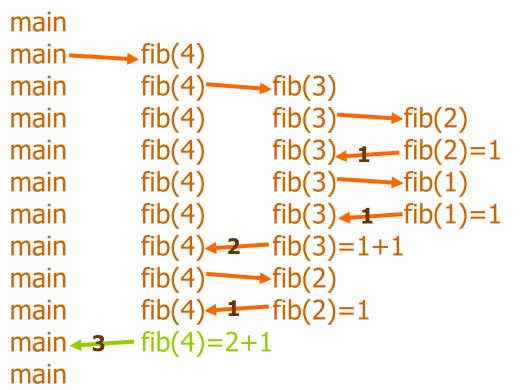

fib(2) vraća 1

fib(4) vraća fib(3)+fib(2)

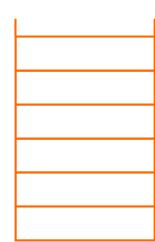
main $main \longrightarrow fib(4)$ $fib(4) \longrightarrow fib(3)$ main fib(4) $fib(3) \longrightarrow fib(2)$ main fib(4) fib(3) \leftarrow fib(2)=1 main fib(4) fib(3) \longrightarrow fib(1) main fib(4) fib(3) $\leftarrow 1$ fib(1)=1 main main $fib(4) \leftarrow 2 - fib(3) = 1 + 1$ $fib(4) \longrightarrow fib(2)$ main $fib(4) \leftarrow 1$ fib(2) = 1main main -3 fib(4)=2+1

main

nastavlja se izvoditi main

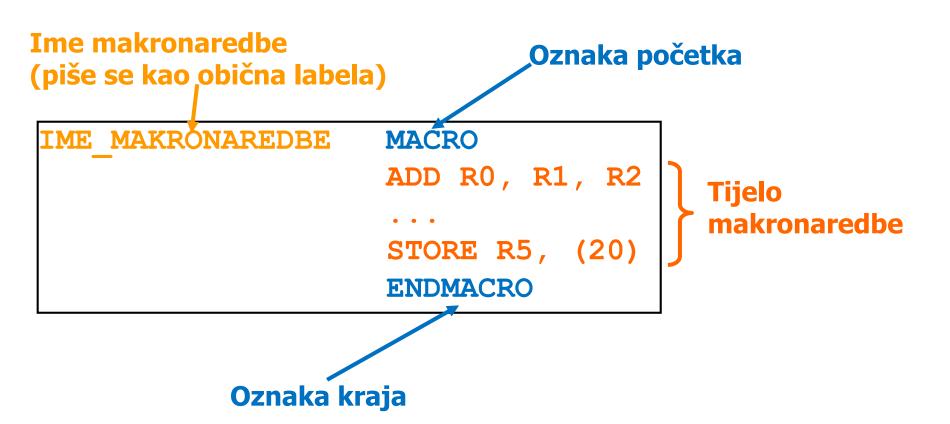

Makronaredbe

Makronaredbe

- Makronaredbe imaju istu namjenu kao i potprogrami
- Razlika je u načinu njihove izvedbe
- Potprogrami su podržani od strane procesora, pomoću naredaba CALL i RET kojima se obavljaju poziv i povratak iz potprograma
- Makronaredbe su podržane od strane asemblerskog prevoditelja koji ih prevodi u obične naredbe procesora

Makronaredbe - definicija

Makronaredbe - Primjer

Napisati makronaredbu koja izračunava logičku operaciju NILI između sadržaja registara R0 i R1 i vraća rezultat u registru R2. Napisati i glavni program koji će pozvati makronaredbu za dva podatka iz memorije i rezultat također upisati u memoriju.

Rješenje:

```
; DEFINICIJA MAKRONAREDBE
```

NILI MACRO

OR R0, R1, R2

XOR R2, -1, R2

ENDMACRO


```
;;;; GLAVNI PROGRAM
             RO, (PRVI) ; DOHVATI PODATKE
      LOAD
             R1, (DRUGI); U R0 i R1
      LOAD
                 : POZOVI MAKRONAREDBU
      NILI
      STORE R2, (REZ) ; SPREMI REZULTAT
      HALT
;;;;; PODATCI I MJESTO ZA REZULTAT
PRVI DW 81282C34
DRUGI DW 29A82855
     DW 0
REZ
```

Napomena: Poziv se ostvaruje navođenjem imena makronaredbe. Poziv **nije naredba procesora**, već je sličniji pseudonaredbi asemblerskog prevoditelja.

Makronaredbe - Način prevođenja

- Asembleri koji podržavaju makronaredbe moraju biti troprolazni ili četveroprolazni i nazivaju se makroasemblerima
- U troprolaznom asembleru se svaka definicija makronaredbe mora nalaziti ISPRED njenog pozivanja
- U četveroprolaznom asembleru se definicija makronaredbe smije nalaziti IZA njenog pozivanja
- Objasnimo kako rade ove dvije vrste asemblera . . .

Makronaredbe - Troprolazni asembler

Prvi prolaz:

- Asembler čita redak po redak datoteke:
 - Ako naiđe na definiciju makronaredbe, onda u tablici makronaredbi zapamti njeno ime i tijelo (slično kao što dvoprolazni asembler nailaskom na labelu u tablici labela pamti njeno ime i vrijednost)
 - Ako naiđe na poziv makronaredbe, zamjenjuje ga njenim tijelom koje je zapamćeno u tablici (ovo je uvijek moguće napraviti zbog obaveznog redoslijeda u kojem definicija uvijek prethodi pozivu makronaredbe)
 - Prevoditelj ne mijenja ostale retke mnemoničkog programa
- Na kraju prvog prolaska, mnemonička datoteka više nema ni definicija makronaredaba ni poziva makronaredaba, već sadrži samo obične naredbe procesora i pseudonaredbe

Makronaredbe - Troprolazni asembler

Drugi i treći prolaz:

- Budući da je rezultat prvog prolaska obični mnemonički program, drugi i treći prolaz u potpunosti odgovaraju radu običnog dvoprolaznog asemblera:
 - Drugi prolaz: ekvivalentan prvom prolasku dvoprolaznog asemblera
 - Treći prolaz: ekvivalentan drugom prolasku dvoprolaznog asemblera

Makronaredbe - Troprolazni asembler

Kako izgleda prevođenje prethodnog primjera?

```
prvi prolaz
```

```
MACRO
NILI
      OR R0, R1, R2
      XOR R2, -1, R2
```

ENDMACRO

```
GLAVNI LOAD R0, (PRVI)
```

LOAD R1, (DRUGI)

NILI

STORE R2, (REZ)

HALT

originalni program s makronaredbama i njihovim pozivima

```
GLAVNI LOAD R0, (PRVI)
       LOAD
             R1, (DRUGI)
```

```
OR R0, R1, R2
XOR R2, -1, R2
```

rezultat prvog prolaza: obični mnemonički program

Makronaredbe - Četveroprolazni asembler

Četveroprolazni asembler dozvoljava da poziv makronaredbe prethodi njenoj definiciji. Zato je potreban dodatni prolaz (kao što je u simboličkom dvoprolaznom asembleru potreban dodatni prolaz zbog labela koje se koriste prije nego što su definirane)

Prvi prolaz:

- Asembler čita redak po redak datoteke:
 - Ako naiđe na definiciju makronaredbe, onda u tablici makronaredbi zapamti njeno ime i tijelo (slično kao što dvoprolazni asembler nailaskom na labelu u tablici labela pamti njeno ime i vrijednost)
 - Prevoditelj ne mijenja ostale retke mnemoničkog programa
- Na kraju prvog prolaska, mnemonička datoteka više nema definicija makronaredaba, ali sadrži pozive makronaredaba.

Makronaredbe - Četveroprolazni asembler

<<<<

Drugi prolaz:

 Drugi prolaz zamijenjuje sve pozive makronaredba njihovim tijelima što daje obični mnemonički program

Treći i četvrti prolaz:

 Treći i četvrti prolaz u potpunosti odgovaraju prvom i drugom prolazu običnog dvoprolaznog asemblera (odnosno odgovaraju radu drugog i trećeg prolaza troprolaznog asemblera)

Makronaredbe - Parametri

- Jedna od mogućnosti koju makroasembleri obično nude je i korištenje parametara makronaredaba
- Parametri se obično navode kao lista imena iza MACRO
- Unutar tijela se parametri koriste na bilo kojim mjestima u naredbama
- Kod poziva makronaredbe programer zadaje argumente, tj. navodi npr. registre, adrese i sl. Ovi argumenti zamjenjuju parametre prilikom proširivanja makronaredbe.
- Ovisno o mjestima korištenja parametara, programeru je pri pozivanju ograničena njihova upotreba

Makronaredbe - Parametri

Primjer:

Napišite makronaredbu koja će izračunati logičku operaciju NILI. Ulazni podatci i rezultat mogu biti smješteni na bilo kojim memorijskim lokacijama koje se zadaju kao parametri makronaredbe.

Napišite glavni program koji će izračunati NILI između podataka s lokacija PRVI i DRUGI, a rezultat će spremiti na REZULT.

Rješenje:

na sljedećem slajdu


```
<<<<
       : DEFINICIJA MAKRONAREDBE
NILI
      MACRO P1, P2, REZ
      LOAD R0, (P1)
      LOAD R1, (P2)
      OR R0, R1, R2
      XOR R2, -1, R2
       STORE R2, (REZ)
      ENDMACRO
       ; GLAVNI PROGRAM
      NILI PRVI, DRUGI, REZULT ;;;; POZIV
      HALT
       ; PODATCI I MJESTO ZA REZULTAT
PRVI DW 81282C34
DRUGI DW 29A82855
```

REZULT DW 0

>>>>

```
<<<<
```

Nakon prvog prolaza prevođenja, glavni program izgleda ovako:

```
LOAD R0, (PRVI)
LOAD R1, (DRUGI)
OR R0, R1, R2
XOR R2, -1, R2
STORE R2, (REZULT)
```

HALT

```
PRVI DW 81282C34
DRUGI DW 29A82855
REZULT DW 0
```

Usporedba makronaredaba i potprograma

- Makronaredbe općenito troše više memorije jer njihovo tijelo u memoriji postoji u više primjeraka (onoliko koliko ima poziva). Potprogrami se u memoriji nalaze samo u jednom primjerku.
- Potprogrami su sporiji jer se troši vrijeme na njihovo pozivanje i povratak, a također dio vremena troši i prijenos parametara i povratne vrijednosti. Makronaredbe se ne pozivaju nego se jednostavno izvode na mjestu na kojem je to potrebno.
- Što odabrati? Ovisno o tome što je kritično u pojedinom dijelu programa brzina ili zauzeće memorije.

Napomena: Mjesto upotrebe parametara u tijelu makronaredbe ograničava argumente koje možemo slati prilikom poziva. U ovom primjeru kao argumente možemo navoditi samo adrese zadane apsolutnim ili simboličkim adresiranjem.

Dodatno se smije (iako to nije bila namjera pri pisanju makronaredbe) kao argument poslati i registar opće namjene, jer se u naredbama STORE i LOAD u zagradama smije koristiti i indirektno registarsko adresiranje s odmakom (odmak će u ovom slučaju biti 0)

NILI	MACRO	P1,	P2,	REZ	Z	
	LOAD	RO,	(P1)			
	LOAD	R1,	(P2)	—		osim adrese math smije se napisati
	OR	R0,	R1,	R2		i registar
	XOR					
	STORE	R2,	(RE	Z) 🗡		
	ENDMA	CRO				

<<<<

Napomena: Uočite da ovako definirana makronaredba mijenja sadržaje registara R0, R1 i R2 što nije poželjno (kao što nije bilo ni kod potprograma).

Registri se slično potprogramima mogu spremati na stog (ali i na fiksne lokacije jer se makronaredbe ne mogu pozivati rekurzivno*)

```
NILI MACRO P1, P2, REZ

LOAD R0, (P1)  mijenja R0

LOAD R1, (P2)  mijenja R1

OR R0, R1, R2  mijenja R2

XOR R2, -1, R2

STORE R2, (REZ)

ENDMACRO >>>>
```

^{*} Neki makroasembleri dozvoljavaju rekurzivno i uvjetno pozivanje makronaredaba, ali to prelazi opseg gradiva na ovom predmetu

Budući da se ovoj makronaredbi smiju poslati registri kao argumenti, što bi se dogodilo da se pozove ovako:

```
NILI PRVI, DRUGI, RO
```

Zašto makronaredba ne bi radila ispravno?

```
NILI MACRO P1, P2, REZ
LOAD R0, (P1)
LOAD R1, (P2)
OR R0, R1, R2
XOR R2, -1, R2
STORE R2, (REZ)
ENDMACRO
```